

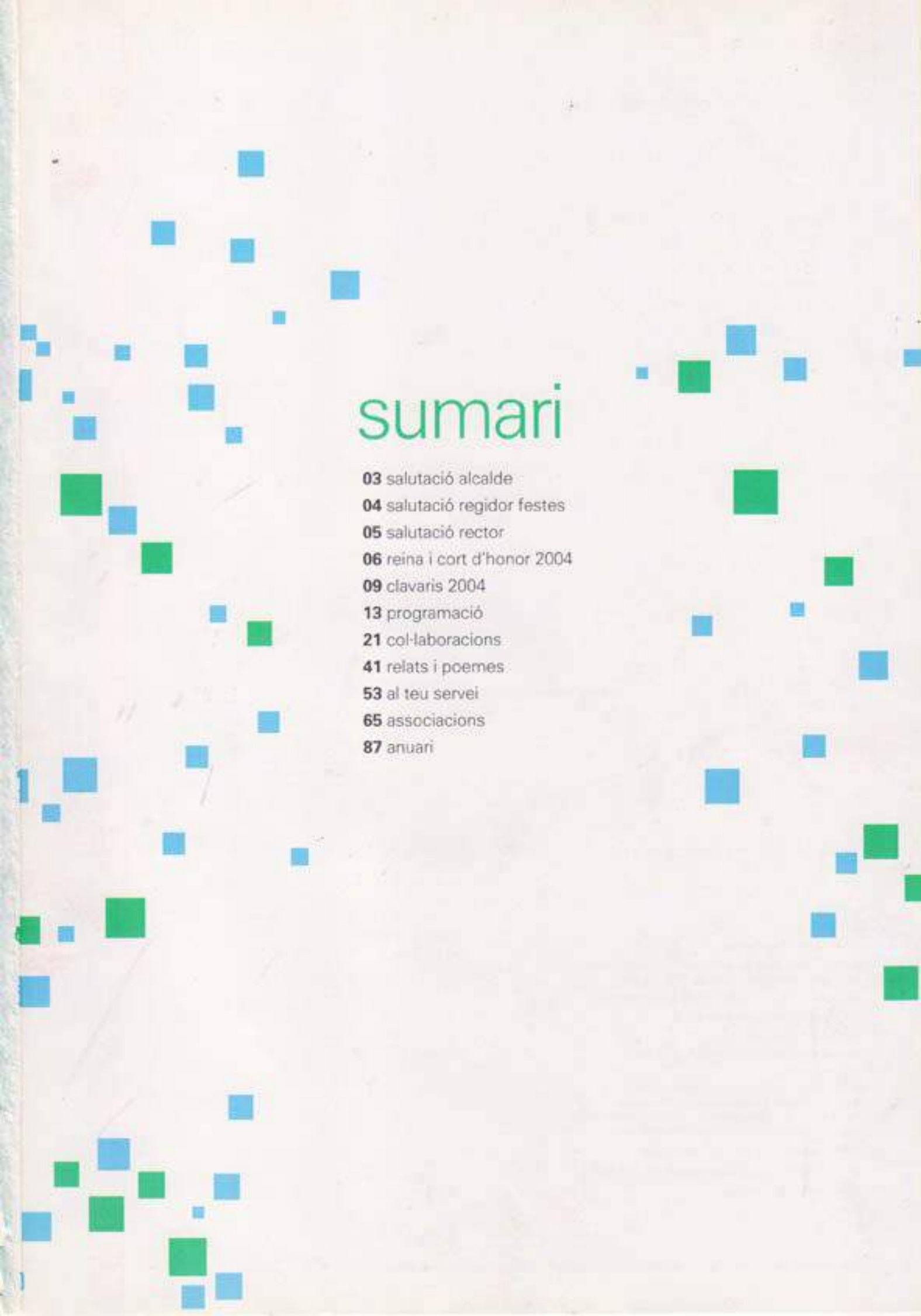
BENIFAIO

FESTES

2004

FESTES

Figure 1

sumari

- 03** salutació alcalde
- 04** salutació regidor festes
- 05** salutació rector
- 06** reina i cort d'honor 2004
- 09** clavaris 2004
- 13** programació
- 21** col·laboracions
- 41** relats i poemes
- 53** al teu servei
- 65** associacions
- 87** anuari

Edita Ajuntament de Benifaió.

Foto portada Julián Uadosa, guanyador del I Premi Internacional de Fotografia Digital "Gabriel Culladó" (2004) de l'IVAM.

Direcció Francesc García Pavía i Xavier Martínez Fontestad.

Coordinació Teresa Juan-Mompó Rovira.

Redacció Esther Puertos Ahuix.

Correcció i traducció Mónica Horcajada Campos.

Col·laboradors

Francesc Beltran i López (Cronista Oficial de Benifaió).

Paco Fort i Sebastià (Biblioteca Municipal de Benifaió).

Remigio Esteve, José García Perpiñá, María Dolores Gómez Machi.

María Dolores Rosa Huertas, Teresa Juan-Mompó Rovira.

Fotografies David Maques, Arxiu Municipal.

Disseny i impressió Imag impressions S.L., Benifaió.

Dipòsit legal V-3443-2004

Saluda de l'Alcalde

Jesús Tortosa Llopis
Alcalde de Benifaio

Benifaioneres i benifaioners,

B Ja estan ací les nostres festes! Tenim per davant, un any més, l'oportunitat de gaudir amb concerts, carrers i places plens, activitats lúdiques per a grans i menuts, encontres esportius, actes religiosos, en definitiva: festa per a tots.

Com cada any, aprofite aquesta participació meua en el Llibre de les Festes, per convidar-vos a tots a participar en els actes de les festes. Penseu que l'esforç que suposa la preparació de la programació festiva no té sentit si vosaltres, els veïns de Benifaio, no assistiu a les convocatòries. Per això és tan necessari el vostre suport.

Desitge que passeu uns bons dies i que els actes vos agraden. Vull també que tingueu en compte que, durant aquests dies festius, els horaris es relaxen i hem de compaginar festa i treball. Sé que açò comporta molèsties per a alguns veïns i vos pregue comprensió. Per endavat, vos demane també disculpes per tot allò que vos puga molestar. Tanque aquesta breu salutació amb un agraïment als festers, que s'impliquen any darrere any, en les festes. Ells són el motor d'aquesta festa. I nosaltres, benifaioneres i benifaioners, ens sumem al seu esperit festiu per fer que la tradició continue.

Bones festes a totes i a tots!

Saluda del Regidor de Festes

Francesc García i Pavía
Regidor de Festes i Urbanisme

Estimats veïns,

L'arribada del mes d'agost té un significat especial per a tots nosaltres: és el mes en què celebrem les nostres Festes. Per aquells que treballem a la Regidoria de Festes, aquest mes suposa la culminació del nostre esforç. Tot i que hi ha activitats festives repartides durant tot l'any, aquests dies de festa són els més importants, ja que les festes d'agost són les Festes Majors, les Festes Patronals.

Són també els dies més importants d'altres persones com la Reina de les Festes, o els diversos grups de festers que col·laboren amb l'Ajuntament de Benifaió per preparar les activitats de diferents tipus que constitueixen el programa festiu de cada any. Crec que represente la seua veu, la de tots els festers, quan vos demane que s'uniu a la festa i que gaudiu d'ella amb intensitat.

De nou, vull servir-me d'aquest espai per demanar-vos que ens feu arribar els vostres suggeriments al voltant de les festes. Eixa és la millor manera perquè, a poc a poc, millorem la festa i l'adaptem als gustos de tots. Només heu d'enviar un escrit amb les vostres opinions i idees o visitar-nos a l'Ajuntament de Benifaió. Aproveiteu aquests dies per eixir al carrer i beneficiar-vos del bon oratge i de les diferents activitats que es desenvolupen aquests dies festius.

Gràcies per la vostra col·laboració i bones festes a tots!

Saluda del rector

Félix Duart Boluda
Rector

Tots els anys, en arribar el mes d'agost, celebrem les Festes del poble de Benifaió. Estes Festes, segons la història local i la tradició dels nostres avantpassats, són Festes Patronals, a més de Festes Majors i Populars.

Les Festes són també temps de descans del quefer quotidià, de retrobament de sers volguts, de foment de la cultura, d'oci, de pràctica de l'esport, etc. Tots estos factors són molt importants en les nostres Festes. La història ens ha deixat, per tant, la forma de celebrar-les. Les tradicions del nostre poble ens lliuren els models i costums de les festes locals: quan, com, on, per què, a qui, per qui..., se celebren les Festes del nostre poble. La dimensió religiosa de les Festes Patronals de Benifaió, perquè així l'hem rebuda, és una cosa molt important, que cal conèixer, valorar, respectar, viure, transmetre... Les Festes de Benifaió no serien les mateixes sense la dimensió religiosa que tenen.

No podem confondre l'aconfessionalitat de l'Estat amb el laïcisme ideològic o pràctic. Convé recordar que "pel que fa als poders públics, l'Església no demana tornar a formes d'Estat confessional. Al mateix temps, deplora tot tipus de laïcisme ideològic o separació hostil entre les institucions civils i les confessions religioses". (Ecclesia in Europa, núm. 117)

Visquem intensament les nostres festes i, com a cristians que som la majoria del nostre poble, sapiguem donar a la dimensió religiosa d'estes festes el vertader valor que té. Recordem que són festes en honor a la Mare de Déu de l'Assumpció, Sant Roc, Sant Gaietà, Sant Isidre Llauredor, la Divina Aurora i la nostra Patrona, Santa Bàrbara.

Bones Festes de l'any 2004 vos desitge a tots!

CORT D'HONOR 2004

ana martí rovira

davinia rodríguez pons

sandra castilla palencia

inma sánchez campos

REINA FESTES 2004

naíke marina dória albuixech

CLAVARIS 2004

Quan van acabar les festes l'any passat, era l'hora de començar a organitzar les festes d'aquest any; era l'hora de començar a buscar els Clavaris de la Divina Aurora del 2004. En un principi érem quinze clavaris, però, a poc a poc, la por a fer el ridícul per ser tan poquets, va fer que alguns xicons anaren deixant el grup.

Ara som sis Clavaris i, encara que en moltes ocasions el desànim i les dificultats per aconseguir els diners suficients ens han fet plantejar-nos la possibilitat de deixar sense Clavaris les festes, l'amor que sentim pel nostre poble i per la nostra Patrona ens han fet seguir avant.

Els Clavaris de la Divina Aurora de Benifaió us desitgem unes bones festes i us convidem a participar en tots els actes de les festes, unes festes que amb tant d'esforç i cura hem preparat per a tots.

abel

àngel

antoni

david

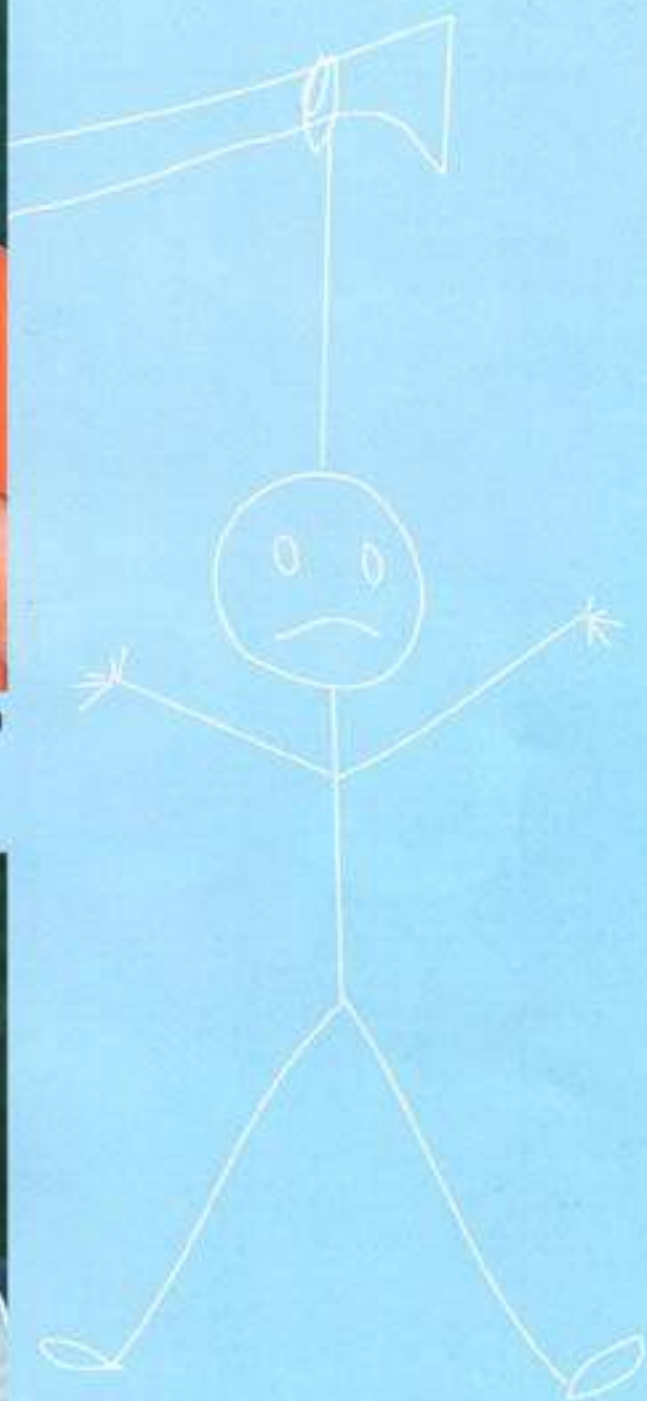
CLAVARIS 2004

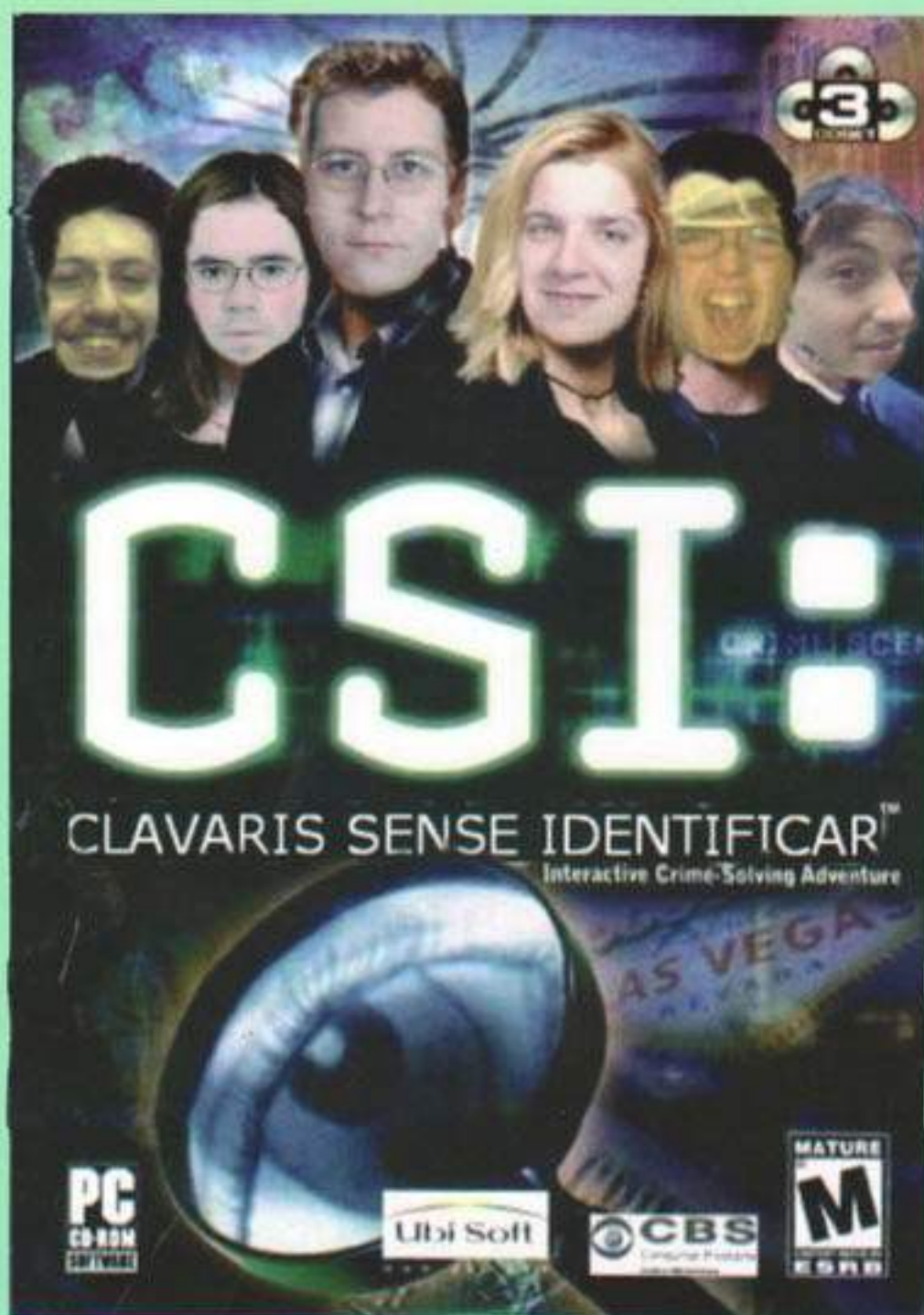

jacob

rogelio

programació

abans de festes...

de l'1 al 13 d'agost

BÀSQUET AL CARRER. VI APLEC 3x3

INSCRIPCIONS: a l'Ajuntament o enviant un e-mail (amb les dades dels jugadors, inclosa la data de naixement i el nom de l'equip) a :
cbmarcelina@wanadoo.es
Telèfon de contacte: 616070100.
Hi haurà obsequis per a tots els participants!
Organitza: Club de Bàsquet "Marcelina".

2 i 3 d'agost

CAMPIONAT DE TRUC

16'30h.

Organitza: Cohoca.
BAR DE LA COOPERATIVA.

Nota: sols s'admetran inscripcions fins mitja hora abans de començar.

4 d'agost

20'00h. CONCERT DE TUBA I PIANO

Tuba: Angel Garcia Martinez
Piano: Christian Esteve Zinssen
SALÓ D'ACTES DEL CONSELL AGRARI MUNICIPAL.

5 d'agost

20'00h. CONCERT DE CLARINET I PIANO

Clarinet: Pascual Martínez Forteza
Piano: Gema Nieto
SALÓ D'ACTES DEL CONSELL AGRARI MUNICIPAL.

6 d'agost

19'00h. SORTEIG DELS VIATGES DE CRÈDIT I COHOCA

SALÓ D'ACTES MAGATZEM DE CONFECCIÓ DE LA COOPERATIVA.

7 d'agost

20'15h. IV CONCERT EXTRAORDINARI D'ESTIU

GRUP INSTRUMENTAL VENT CAMERÍSTIC
Director: Victor Soria Urios.

Solistes: Pascual Martínez Forteza (Clarinet de l'Orquestra Filharmònica de Nova York), David Llacer (Tuba de l'Orquestra de València), Juan E. Sapiña Riera (Fagot de l'Orquestra de València), Roberto Bodi (Professor de l'Orquestra Simfònica de Castella i Lleó)
CENTRE CULTURAL ENRIC VALOR.

8 d'agost

10'00h.

TROFEU DE FESTES "GRAN TIRADA COMBINADA: Tir de guatla a màquina i tir al plat

A càrrec de la Societat de Caçadors de Benifaïó.
CAMP DE TIR "EL CISNE" CULLERA.

9 d'agost

18'00h. CONCURS DE SOLCAR EN CAVALLERIA

Organitza: COHOCA.
CAMP DE PACO "EL MANYÀ"

11 d'agost

18'00h. CONCURS DE CAVALLONAR AMB TRACTOR

CAMP DE PACO "EL MANYÀ"

13 d'agost

18h. CONCURS DE PLANTACIÓ DE VERDURES EN PANETS D'ARREL

CAMP DE PACO "EL MANYÀ"

programació de festes...

14 d'agost

23'00h.
**PRESENTACIÓ
DE LA REINA DE
LES FESTES DEL
2004 I LA SEUA
CORT D'HONOR.**

A continuació actuarà

CÓMPlices

PLAÇA MAJOR

15 d'agost

dia de la mare de deu d'agost

9'30 a 13'00h.

TROFEU D'ESCACS "FESTES 2004"

Es jugarà pel sistema suís, 6 rondes de 10 min.

Inscripcions mitja hora abans de començar (9h.)

A càrrec del Club d'Escacs Benifaió.

CENTRE CULTURAL L'ARROSSERA

10'00h.

CAMPIONAT DE PETANCA

Organitza:
Club de Petanca
de Benifaió.

PARC DE
VALMONTONE

12'30h.

CUCANYES

A càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

PLAÇA MAJOR

13'00h.

PATO

A càrrec dels
Clavaris de la
Divina Aurora.

FONT DE LA
CARRASCA

20'00h.

**MISSA CANTADA EN HONOR A LA
MARE DE DÉU D'AGOST.**

**A continuació,
PROCESSÓ.**

Organitzen Festeres
Mare de Déu d'Agost
2004:

Mre Vicenta Gadea Campos
Mre Vicenta Alepuz Rovira
Mre Amparo Rovira Arió
Ana Alfonso Luján
Mre Angeles Martínez Clérigos
Tremedal Alepuz Beltrán
Pilar Alepuz Beltrán
Amparo López Palmero
Mre José Lázaro Gadea
Maruja Ausina Campos
Pilar Campos Comany
Mre Pilar Burriel Àngel

20'30h.

HOMENATGE ALS NOSTRES MAJORS

Amb l'actuació de:

JUAN RAMON I LA SEUA REVISTA

COL·LEGI SANTA BÀRBARA

programació de festes

16 d'agost

festivitat de sant roc

13'00h.

PATO, càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

FONT DE LA CARRASCA

18'00h.

TRADICIONAL ENTRADA DE LA MURTA

A càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.
PELS CARRERS DEL POBLE

18'00 a 21'30h.

BÀSQUET AL CARRER.

VI APLEC 3x3 PARTITS CLASSIFICATORIS

A càrrec del Club Bàsquet "La Marcelina".
AL CARRER NOU (pel Col·legi Santa Bàrbara)

18'00 a 21'00h.

ESPECTACLE INFANTIL KERMESSE
"El pirata Malapata"

PLAÇA MAJOR

19'30 a 23h.

IX TROFEU FRONTENIS

A càrrec del Club Frontenis Benifaió.
POLIESPORTIU

20'00h.

MISSA CANTADA EN HONOR SANT ROC

A continuació, PROCESSÓ.

Organitzen els Amics de Sant Roc.

21'30h.

GALA DE L'ESPORT 2004 *

A continuació actuarà:

ORQUESTRA NEW EPOCA

COL LEGI

SANTA

BÀRBARA

24'00h.

MACRODISCOMÒBIL AMB ANIMACIÓ

A càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.
COL·LEGI TRULLÀS

17 d'agost

festivitat de sant gaietà

10'00 a 14'00h i 18'00 a 20'00h.

PARC INFANTIL

amb moltes atraccions, tallers i sorpreses...
PLAÇA MAJOR

13'00h.

PATO

A càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.
FONT DE LA CARRASCA

18'00 a 21'30h.

BÀSQUET AL CARRER.VI APLEC 3x3

PARTITS CLASSIFICATORIS

A càrrec del Club Bàsquet "La Marcelina".
AL CARRER NOU (pel Col·legi Santa Bàrbara)

18'30h.

PARTIDA DE GALOTXA

A càrrec del Club de Pilota Valenciana, entre els
equips de Benifaió i Beniparrell.
CAMÍ DE LA MARJAL

19'30 a 23h.

IX TROFEU FRONTENIS

A càrrec del Club Frontenis Benifaió.
POLIESPORTIU

20'00h.

MISSA CANTADA A SANT GAIETÀ
A continuació, PROCESSÓ.

Organitzen Voluntàries de Sant Gaietà 2004:

Vicenta Montrull Gisp
Magdalena Martínez Vázquez
Mre Teresa Gil Cortell
Mre Amparo Rosa Llúcer
Rosita Colomer Martínez
Josefa Palomares Clérigues

Nieves Romay Regal
Paquita Blasco Chiral
Mari Paz Grau Arcs
Vicenta Abella Ballester
Mre Angeles Hernández Calatayud
Mre Isabel Ibor Sellés

24'00h.

NIT JOVE Amb l'actuació de:

EL CANTO DEL LOCO

Tot seguit **DISCOMÒBIL**

Venda d'entrades
a partir del 22 de juliol.

Anticipada: 6 €

en taquilla: 8 €.

(Informació: 961781019,

961785112, 961783033)

COL·LEGI TRULLÀS

programació de festes...

18 d'agost

festivitat de sant isidre

12'30h.

CUCANYES, a càrrec dels
Clavaris de la Divina Aurora.

PLAÇA MAJOR

13'00h.

PATO

*A càrrec dels Clavaris de la
Divina Aurora.*

FONT DE LA CARRASCA

13'00h.

LLIURAMENT DE PREMIS dels
concursos organitzats per Cohoca.

MAGATZEM DE LA COOPERATIVA

18'00 a 21'00h.

BÀSQUET AL CARRER.VI APLEC 3x3
FINALS

A càrrec del Club Bàsquet "La Marcelina".

AL CARRER NOU (pel Col·legi Santa Bàrbara)

19'30 a 23'00h.

IX TROFEU FRONTENIS

A càrrec del Club Frontenis Benifaió.

POLIESPORTIU

20'00h.

MISSA CANTADA EN HONOR A
SANT ISIDRE LLAURADOR

A continuació, PROCESSÓ.

Organitzen: Consell Agrari Municipal.

20'30h.

CONCERT de l'Agrupació Musical
de Veterans de la Ribera del Xúquer

CENTRE CULTURAL ENRIC VALOR

24'00h.

NIT D'ALBADES, amb el Grup
d'Albades de la Ribera

*En acabar el recorregut s'oferirà orxata i fartons a
l'Ajuntament a tots aquells que ens acompanyen a
cantar-li a la Reina i a les Dames.*

EIXIDA DES DE LA PLAÇA MAJOR

19 d'agost

vespra de la divina aurora

19'30 a 23'00h.

IX TROFEU FRONTENIS

Semifinals

A càrrec del Club Frontenis Benifaió

POLIESPORTIU

19'30h.

REPLEGA DE CLAVARIS

PELS CARRERS DEL POBLE

21'00h.

OFRENA DELS CLAVARIS DE LA
DIVINA AURORA 2004 A LA MARE
DE DÉU

PELS CARRERS DEL POBLE

24'00h.

NIT JOVE

Amb l'actuació de:

FRAN PEREA

Tot seguit **DISCOMÒBIL**

Venda d'entrades a partir del 22 de juliol.

Anticipada: 7 €, en taquilla: 9 €.

(Informació: 961781019, 961785112, 961783033)

COL·LEGI TRULLAS

programació de festes

20 d'agost

festivitat de la divina aurora

7'30h. GRAN DESPERTÀ

A càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.
PELS CARRERS DEL POBLE

10'30h. CERCAVILA DELS CLAVARIS I LES SEUES ACOMPANYANTS

PELS CARRERS DEL POBLE

12'00h. MISSA CANTADA EN HONOR A LA DIVINA AURORA

Organitzen els Clavaris de la Divina Aurora.
ESGLÉSIA SANT PERE APÒSTOL

14'00h. GRAN MASCLETÀ

A càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora
A LA PLAÇA DE LA RIBERA

19'00h. PARTIT FUTBOL EQUIP AMATEUR CD BENIFAIÓ contra CD ACERO (3a divisió)

POLIESPORTIU

19'30 a 23'00h. IX TROFEU FRONTENIS

Finals
A càrrec del Club Frontenis Benifaíó
POLIESPORTIU

21'00h. TRADICIONAL PROCESSÓ DEL FOC EN HONOR A LA DIVINA AURORA

Organitzen els Clavaris de la Divina Aurora.
PELS CARRERS DEL POBLE

23'00h. GRAN CASTELL DE FOC D'ARTIFICI

A càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.
A LA PLAÇA DE LA RIBERA

23'00h. NIT FOLKLÒRICA GRUP D'ANDALUSIA

COL·LEGI SANTA BÀRBARA

24'00h. MACRODISCOMÒBIL AMB ANIMACIÓ

A càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.
COL·LEGI TRULLÀS

21 d'agost

18'30h. PARTIDA DE GALOTXA

A càrrec del Club de Pilota
Valenciana, entre els
equips de Benifaíó i
Sollana.
CAMÍ DE LA MARJAL

23'00h. SOCIETAT ARTÍSTICO MUSICAL. Antologia de la Sarsuela.

Tenor: Ignacio Giner.
Soprano: Mre José Martínez de Velasco
Director: Azael Tormo Muñoz.
COL·LEGI SANTA BÀRBARA

24'00h. MACRODISCOMÒBIL AMB ANIMACIÓ

A càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.
COL·LEGI TRULLÀS

programació de festes...

22 d'agost

vespra de santa bàrbara

23'00h.

BALL DE LES FESTES *

A continuació actuaran:

ORQUESTRA ALCATRAZ

ORQUESTRA PATO DANIEL

COL·LEGI SANTA BÀRBARA

Orquestra Alcatraz

Orquestra Pato Daniel

23 d'agost

FESTA DEL POBLE

santa bàrbara i sant pere

7'30h.

DESPERTÀ

PELS CARRERS DEL POBLE

10'30h.

**REPLEGA DE LA REINA I LA SEUA
CORT D'HONOR**

12'00h.

**MISSA CANTADA EN HONOR A
SANTA BÀRBARA I SANT PERE**

ESGLÉSIA SANT PERE APÒSTOL

14'00h.

GRAN MASCLETÀ

A càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

A LA PLAÇA DE LA RIBERA

programació de festes

18'00h.

PRESENTACIÓ DE L'EQUIP AMATEUR

A càrrec del Club Deportivo de Fútbol Benifaio.
POLIESPORTIU

19'00h.

PARTIT FUTBOL

EQUIP CD BENIFAIO contra
ALMUSSAFES CF

POLIESPORTIU

21'00h.

PROCESSÓ EN HONOR ALS PATRONS DEL POBLE

Enguany estarà encapçalada pel grup de GEGANTS I CABUTS de Castelló de la Ribera, GRUP DE DANSES SANT FRANCESC, a més de l'acompanyament del grup local de tabal i dolçaina COLP I CANYA.

PELS CARRERS DEL POBLE

23'00h.

CASTELL DE FOC'S D'ARTIFICI

A LA PLAÇA DE LA RIBERA

02'30h.

CORDÀ

PLAÇA MAJOR

venda d'entrades

*** GALA DE L'ESPORT:**

Els tiquets per a acudir al sopar es podran adquirir del 9 al 13 d'agost d'11'00 a 13'00 h. a la segona planta de l'Ajuntament.

*** BALL DE LES FESTES:**

Entrades a la venda dies 16, 17, 18 i 19 d'agost de 9'00 a 15'00 h. a la segona planta de l'Ajuntament.

normes processó del foc

Atenent a la normativa actual, els coets hauran d'anar subjectes amb pinces durant tot el recorregut de la processó. Les responsabilitats que es deriven de qualsevol infracció a aquesta normativa seran exclusivament de l'infractor.

normes cordà

1. El recinte es tancarà a l'albura dels carrers Major i Santa Bàrbara. Hi haurà portes d'entrada i d'eixida al recinte.
2. Horari: de 2'30 a 4'30 hores.
3. A la planta baixa de l'ajuntament hi haurà una farmàcia per als possibles accidents.
4. Es distribuiran coets fins a l'1'50 h. al cantó de la plaça.
5. Prohibicions i recomanacions:
 - a) Es prohibeixen els coets d'una eixida, així com llançar coets fora del recinte.
 - b) Les destrosses personals i materials seran responsabilitat de l'infractor, qui podrà ser sancionat d'acord amb les normes citades per l'administració.
 - c) Per la perillositat de l'activitat, és obligatori anar vestit adequadament per evitar cremades i amb la protecció d'ulleres.
6. Els menors de 18 anys han d'anar acompanyats d'un major d'edat.
7. La "cordà" estarà coordinada per la Penya El Coet.

col·laboracions

Julián Lladosa

El fotògraf com a subjecte

Teresa Juan-Mompó i Rovira
Periodista

No hi ha dues maneres iguals de veure una mateixa realitat. Tot i la immediatesa de la fotografia, darrere de cada imatge, darrere de cada 'clic', hi ha tota una història. En aquest cas, no és una història sencera: amb 30 anys, Julián Lladosa compta ja amb importants reconeixements com a fotògraf, però enguany ha aconseguit el més important de la seua carrera. El passat mes de febrer, Lladosa guanyava el Premi Internacional de Fotografia Digital Gabriel Cualladó, concedit per l'Institut Valencià d'Art Modern (IVAM).

El fotògraf és també subjecte de la seua fotografia. L'autor també protagonitza la imatge. I la marca, d'una manera o d'altra. La realitat que l'envolta, la seua quotidianitat, el seu caràcter... condicionen l'obra final. Fins i tot quan es tracta de retratar, sense més intencions, la realitat, aquesta es veu modificada per la mirada de l'autor.

Existeix també el camí que ha elegit Julián Lladosa. Des del seu primer treball, *Ancianos*, Lladosa es deixa dur per allò que té més a prop: "La degradació de la meua àvia materna, la forma de vida de la gent quan es fa major, les visites assídues a l'asil... Va ser aleshores quan vaig començar a fer fotos. Hi havia fotos molt tendres". Així descriu Julián Lladosa el seu primer treball, que va ser seleccionat per a formar part d'una exposició col·lectiva de joves fotògrafs de tot el món que es va exhibir a la ciutat francesa d'Arles al juliol de 1995.

"El pas més important va ser descobrir l'ús de la fotografia com a mitjà de comunicació personal". La curiositat per les cares humanes, pel retrat, caracteritza la seua primera etapa. Gent gran, discapacitats psíquics, malalts de paràlisi cerebral... van ser els seus 'models' en els primers anys

'Autorretrato', Barcelona 2004.

com a fotògraf. Davant d'una altra persona, el fotògraf ha de tindre una actitud diferent: "Tens dues opcions, o que ells s'apoderen de tu, o que tu, com a fotògraf, t'apoderes d'ells. Eixa és la dificultat del retrat".

Per evitar que el subjecte de la imatge arribe a apoderar-se d'ella "s'ha de preparar bé la fotografia". "Una de les grans lliçons de la gent més culta, més experta... dels mestres com Joan Fontcuberta o Josep Vicent Monzó, és que sempre han defès que els fotògrafs hem de tindre una base teòrica, però que això no suposa tancar-se al laboratori", explica Lladosa. "La millor escola és la vida", afirma.

De la seua gent, als seus paisatges: Benifaió està present amb força a l'obra d'aquest jove fotògraf. També Almussafes i altres pobles dels voltants, que han sigut "segrestats" pel seu objectiu i s'inclouen a la col·lecció *'Alrededor de mi ciudad'*, l'obra més coneguda i més passejada de Lladosa (s'ha vist a Mèxic, a Guardamar del Segura i a Zarautz i s'inclou en catàlegs de distribució internacional). Són imatges nocturnes, obtin-

Julián Lladosa

El fotògraf com a subjecte

gudes amb les llums de la nit, paisatges desolats, solitaris, on la principal característica és l'absència de figures humanes i l'intens color blau de la nit.

Amb elles vol reflectir la transformació dels nostres pobles, el pas d'allò rural a allò industrial, a través de la visió de les zones perifèriques, els polígons industrials, les àrees de transició més enllà de les àrees urbanes. Ara treballa en una continuació d'aquesta col·lecció, 'Benifaïó, dies de pluja', que trasllada la desolació de la nit a l'interior dels carrers i que compta amb la pluja com a element característic de les imatges: "La llum és més màgica quan plou. Aquest és un enfrontament més solitari, amb més quietud i tranquil·litat i sempre és més reflexiu", ens diu.

Tot i haver canviat el subjecte de les seues fotografies, l'obra de Lladosa continua sent fidel a l'esperit inicial, retratant allò que li és pròxim. I aquesta actitud no és més que el que ha après del fotògraf Gabriel Cualladó, molt admirat per ell: "Vaig tindre

l'ocasió de conèixer-lo. Ací a Benifaïó han estat les seues fotos". Amb l'obra d'aquest fotògraf valencià, Lladosa va descobrir la fotografia com a diari molt íntim: "No necessites grans temes per fer una bona foto: la teua família, el teu entorn. Són fotos més directes, més actuals, més socials, més modernes, més reals".

Lliurament del Premi "Gabriel Cualladó".

I prenent com a base aquest aprenentatge, Julián Lladosa va idear el treball que ha resultat guanyador del I Premi Internacional de Fotografia Digital 'Gabriel Cualladó', tot partint de dues fotografies originals del fotògraf de Massanassa que Lladosa va aconseguir quan encara vivia: "Segons la seua obra, la seua vida, vaig voler fer-li un homenatge retratant aquells llocs on ell havia estat, que havien sigut importants per a ell, coses que ell haguera fet. És un intent d'adaptar la seua vida a la meua vida".

Les obres que Julián Lladosa va presentar a aquest premi internacional formen part de dos dels seus últims treballs: 'Ultramarinos' i 'València, vida quotidiana'. Amb el primer, el fotògraf retrata els últims anys de la botiga dels seus pares, a la Plaça Major, un local heretat dels seus avis i que

'Julián', per Sara Janini, 2004.

Julián Lladosa

El fotògraf com a subjecte

ha constituït, durant molts anys, el mitjà de vida de la seua família. Torna amb aquesta col·lecció als retrats personals, als rostres. Mentre que amb 'València, vida quotidiana', planteja un recorregut pel cap i casal des de la Ribera: l'arribada, per la Ciutat de les Arts i les Ciències, "que és punt d'entrada i eixida per a nosaltres" i passant per carrers i edificis que van ser significatius en la vida de Gabriel Cualladó. Per a Julián Lladosa, presentar els seus treballs a aquest premi, del que enguany s'ha celebrat la primera convocatòria, ha suposat "un repte important".

Aquestes són, en línies generals, les característiques de l'obra d'aquest fotògraf local. Una obra primerenca i que s'enriqueix amb el pas dels anys. Una obra que, vista en conjunt, reflecteix un progressiu canvi pel que fa als motius, les tècniques i les actituds que, com a persona i com a fotògraf, té davant de l'objecte a retratar. Una obra que deu molt als seus mestres, però que té aire genuí i diferenciador.

La fotografia, com a germà menut de les grans arts, està cada vegada més present a les nostres vides. És quotidiana i, hui en dia, gràcies a les innovacions, a la fotografia digital, a la possibilitat d'imprimir les imatges amb qualitat des d'una impressora domèstica, és un mitjà molt familiar. Ens serveix per a captar allò que fem dia a dia i per a transmetre-ho als nostres amics, familiars... Eixe és també, en part, l'esperit de l'obra de Cualladó, heretat per Lladosa... i eixa és també la manera de començar a valorar i apreciar el treball dels grans fotògrafs. L'era de la imatge en què vivim ens ajuda, sens dubte, a comprendre els treballs d'artistes com Julián Lladosa: "Hi ha una cultura visual molt

fora. Una tradició ja prou llarga de fotografies. Gent sense pràcticament educació visual, està plenament capacitada per entendre el missatge que es transmet a través d'una imatge. La publicitat ha tingut molt a veure amb això".

COL·LECCIONS

'Ancianos', 1995.

Julián Lladosa
El fotògraf com a subjecte

'AVAPACE', 1996.

'Benifaó blanc i negre', 1999-2002.

'Alrededor de mi ciudad', 1993-2003.

'Ultramarinos', 1999.

'Benifaó, dies de pluja', 2004.

"Ara fa 700 anys.

El senyoriu de Benifaió l'any 1304, segons una documentació recuperada"

Francesc Beltran i López
Cronista Oficial de Benifaió

na introducció prescindible

L'augment de l'interès historiogràfic envers el nostre poble pels historiadors locals, palés en els darrers temps, es troba greument obstaculitzat a causa de la carència d'arxius històrics locals -per causes de tots conegudes-, el fons documental dels quals podria haver ajudat a facilitar algunes línies d'investigació sense necessitat de desplaçar-se als arxius forans. Així i tot, els gran arxius estatals encara conserven alguna documentació inèdita que ens pot ajudar a escorcollar el nostre passat històric més remot. No obstant això, és un fet notori que els documents originals han estat copiats repetidament en el transcurs del temps, a causa de plets, vendes, donacions, etc. dels senyors o hisendats, per poder així garantir novament el fil aleshores relacionat. Això fa que un mateix document pugui aconseguir-se per diferents mitjans i causes durant diverses èpoques.

El que ens ha estat facilitat ara és una còpia de la donació reial del senyoriu de Benifaió, conjuntament amb el d'Alginet, feta l'any 1304 a Bartomeu Matoses, que es troba acompanyada d'altres dues còpies documentals corresponents a l'any 1338, en què es fa una altra nova donació dels llocs de Benifaió, Alginet i Cotes, a Pardo de la Casta. Aquestes còpies documentals fetes al segle XVIII, i traduïdes al castellà, dels documents originals en llatí del segle XIV, conservats a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, van formar part de l'arxiu senyorial del Comte de Casal, senyor d'Alginet, que pel sembla es troba ara parcialment dispers; així doncs, l'interès resseguit d'aquestes còpies era poder remuntar els drets enfitèutics d'Alginet pel seu senyor territorial, fins als anys posteriors a la reconquesta cristiana. No obstant això, la coincidència que els llocs d'Alginet i Benifaió hagen format part d'un mateix senyoriu al llarg dels segles XIII i XIV, fa que l'interès documental siga ara

(1) L'any 1259 Jaume I concedí a Berenguer Rabel el delme que li corresponia de les alqueries de Benifaió i Alginet. A.C.A. Reg. 8, fol. 76.

La no.

"Ara fa 700 anys.

El senyoriu de Benifaïó l'any 1304, segons una documentació recuperada"

novament simultani per a ambdues veïnes poblacions riberenques.

És per això que no ens hem pogut estar de reproduir de forma literal aquesta documentació fa poc recuperada, en fer-la ara coincidir amb el set-cents aniversari d'aquells fets ressenyats. Incloem la transcripció completa de les donacions segons la còpia conservada del segle XVIII, que hem acompanyat d'unes notes enciclopèdiques a peu de pàgina, per ajudar millor a la seua comprensió. Potser aquesta documentació, inèdita a la historiografia benifaïonera, hauria d'haver-se vist acompanyada d'un estudi més minuciós, que l'espai assignat per aquesta publicació no ho fa ara possible; cal destacar la immemorial vinculació senyorial d'Alginet i Benifaïó, tan poc coneguda ara per ara.

APÈNDIX DOCUMENTAL* **

I) 1304, novembre, 24 - València (còpia del segle XVIII - Fons: Comte de Casal)

Nos D(o)n Jayme² por la Gracia de Dios Rey de Aragón, de Valencia, y Murcia, y Conde de Barcelona. Atendiendo a los muchos, y acceptables servicios hechos por Vos Bartholomé Matoses nuestro fiel Ciudadano de Valencia, y que todos los días nos hacéis. Por tanto en remuneración de d(ic)hos servicios os concedemos, y hacemos gracia especial de nuestro Terciodiesmo³ de todos los réditos, proventos, y qualesquiera otros derechos, que tenemos, y debemos, y acostumbamos percibir en nuestros Lugares de Benifayó, y de Alginet, y en sus términos; para que durante vuestra vida no tengáis obligación de darnos, ni a los nuestros, d(ic)ho Terciodiesmo, antes bien éste le

apliquéis en vuestras utilidades. Mandando por la presente nuestra Carta al Bayle⁴ General de Nuestro Reyno de Valencia, y también al Colector⁵, ó, Colectores de d(ic)ho Terciodiesmo, y a qualesquiera otros Oficiales, presentes, y futuros, que durante la vida de Vos d(ic)ho Bartholomé no cobren de Vos ni hagan exigir, y cobrar d(ic)ho Terciodiesmo, antes bien el mismo por Vos, ó, por quienes quisiereis, mientras viviereis, os permitan coger, y cobrar, y aplicar en vuestra utilidad. Y la presente nuestra concesión, y también remisión la tengan por firme, y observen, y hagan inviolablemente observar según arriba se contiene, y no la contravengan, ni permitan, que alguno la contravenga por razón alguna. Dada en Valencia en 24 de Noviembre año del Señor 1304 = Por mandado del Rey, Pedro de Martín⁶.

II) 1338, gener, 1 - València (còpia del segle XVIII - Fons: Comte de Casal)

Nos D(o)n Pedro⁷ por la Gracia de Dios Rey de Aragón, Valencia, y Cerdeña, y Córcega, y Conde de Barcelona: Atendiendo, que Bartholomé Matoses Ciudadano de Valencia, en virtud de Real Concesión tenía durante su vida el

(2) Jaume II d'Aragó (València 1267 - Barcelona 1327), fill de Pere el Gran i de Constança de Sicília.

(3) Terç delma: Impost reial sobre el rendiment que corresponia a la tercera part del delma.

(4) Batle: a l'antiga corona d'Aragó, funcionari reial encarregat d'administrar el patrimoni del rei.

(5) Col·lector: Persona que recull o recol·lecta certs impostos, drets, etc. Col·lector reial. Col·lector de la Cambra Apostòlica.

(6) Escriptor reial: El qui tenia al seu càrrec la redacció i l'autenticació d'actes i contractes posats en pública forma i de les actuacions judicials, governatives i administratives.

(7) Pere II de València i IV d'Aragó, dit el Cerimoniós o el del Puiguet (Balegar 1319 - Barcelona 1387), fill segon d'Alfons II de València i IV d'Aragó, i de la seua muller Teresa d'Entença, però passà a ésser l'hereu en morir l'infant el primer fill.

"Ara fa 700 anys.

El senyoriu de Benifaió l'any 1304, segons una documentació recuperada"

Terciodiesmo que á Nos pertenece, es á saber de pan, vino, carnage, azeyte, ortalizas, y de todas las demás cosas de las quales se acostumbra dar, y pagar Diesmo⁽⁸⁾ en los Lugares de Benifayó, de Alginet, y de Cotes⁽⁹⁾, y sus términos, la qual al presente ha concluido. Por tanto, queriendo que Vos, amado de nuestra Casa, Pardo de la Casta continuéis, ó, prosigáis en d(ic)ha gracia, y favor; por la presente nuestra Carta damos, y concedemos á Vos d(ic)ho Pardo, mientras viviereis, d(ic)ho Terciodiesmo de pan, vino, carnage, azeyte, ortalizas, y de todas las otras cosas, de las quales se acostumbra pagar Diesmo en d(ic)hos Lugares arriba nombrados, como d(ic)ho Bartholomé Matoses las percebia en virtud de la antedicha Real Concesión; para que Vos mientras viváis, hayáis, y percibáis d(ic)ho Tercio Diesmo, y el mismo hagáis coger, y cobrar por aquel, ó, aquellos, que quisiereis de d(ic)ho vuestro Lugar, y aquello que produsga, ó, se saque del ante d(ic)ho Terciodiesmo lo apliquéis en vuestras utilidades. Y también por las presentes mandamos á todos, y qualesquiera hombres, y mugeres, así christianos, como moros, ó, sarracenos de los ya d(ic)hos Lugares, y sus términos, que á prestar, y pagar d(ic)ho Tercio Diesmo son tenidos, y obligados, que así á Vos d(ic)ho Pardo, como á quien, ó, quienes quisiereis de vuestro Lugar paguen, y satisfagan d(ic)ho Tercio Diesmo integro, y completo, como al predicho Bartholomé Matoses respondieron el mismo Tercio Diesmo en el tiempo, que vivió, sin esperar otro mandato nuestro sobre ello, mientras viviere, como queda dicho teniendo Vos obligación por ello de servirme con un cavallo enjahesado, según fuero de Aragón⁽¹⁰⁾.

siempre, y quando á Vos mismo os fuere requerido. En cuyo testimonio os mandamos dar la presente nuestra Carta Sellada con nuestro Sello pendiente. Dada en Valencia á primero de Enero del año 1338 = Por mandato del S(ñ)or Rey, Bernardo de Torrente⁽¹¹⁾.

III) 1338, febrer, 22 - València (còpia del segle XVIII - Fons: Comte de Casal)

Nos D(o)n Pedro por la Gracia de Dios Rey de Aragón, Valencia, Cerdeña, y Córcega, y Conde de Barcelona. Al amado Consejero nuestro Amaldo de Moraria, Bayle General del Reyno de Valencia, ó, á qualquier otro Bayle, q(u)e por el tiempo fuere del mismo Reyno, ó, á su Lugartheniente. Salud, y dilección. Como Nos en virtud de nuestra Carta Sellada con nuestro Sello⁽¹²⁾ pendiente dada en Valencia á primero de Enero del año infraescrito, dimos, y concedimos al amado de nuestra Casa, Pardo de la Casta, mientras viviese, con el servicio de un cavallo enjahesado, el Tercio Diesmo de pan, vino, carnage, azeyte, ortalizas, y de todas las otras cosas de las quales era costumbre dar, ó, pagar Diesmo en los Lugares de Benifayó, de Alginet, y de Cotes, y sus términos, cuyo Tercio Diesmo tuvo Bartholomé Matoses Ciudadano de Valencia, como en d(ic)ha nuestra Carta veréis se contiene. Por tanto os decimos, y mandamos, que desde luego pongáis en

(8) Delme: tret d'una desena part i, per extensió, d'una fracció variable de la collita que es pagava a l'Església, al rei o a d'altres senyors.

(9) Cotes: antic lloc, ara despoblat, annexionat el 1614 al municipi d'Algemesi vora la carretera de València.

(10) Furs d'Aragó: Primera compilació general dels furs del Regne d'Aragó, feta el 1247 i aprovada a Oca a les corts convocades i presidides per Jaume I.

(11) Escrivà reial.

(12) Segell: motiu per tal d'estampar-lo a pressió en cera blava o lacra, que serveix per garantir la validesa, etc. de un document. A les antigues cancelleries reials hi havia un alt funcionari encarregat de guardar els segells del rei.

"Ara fa 700 anys.

El senyoriu de Benifaió l'any 1304, segons una documentació recuperada"

Posesión á d(ic)ho Pardo, ô, á quien quisiere en su lugar, de d(ic)ho Tercio Diesmo, y hagáis, que el mismo íntegramente se le responda, compeliendo, y obligando á los Hombres de d(ic)hos Lugares, que al mismo Pardo, ô, á quien quisiere, den, y paguen d(ic)ho Tercio Diesmo de pan, vino, y otras cosas arriba dichas, como al mismo Bartholomé Matoses acostumbravan pagarlas, y darlas, y á todos si fuere necesario por imposición de pena, y otros mandatos á qualquiera, ô, qualesquiera Hombres de d(ic)hos Lugares que colecten, y recojan el mismo Tercio Diesmo por d(ic)ho Pardo, y de él le respondan, satisfaciéndoles el correspondiente salario, como se deve hacer, de tal manera, que d(ic)ho Pardo haya de tener, y haver, las predichas cosas íntegramente de tal forma, que no se imuten en cosa alguna. Dada en Valencia á 22 de Febrero del año del Señor 1338 = Por mandato del Rey, Egidio de Pedro¹³.

* Actualment aquestes còpies, originals del segle XVII, es conserven a l'Arxiu de l'autor, a Benifaió.

** Les normes de transcripció utilitzades són les següents: s'ha seguit escrupolosament la traducció de la còpia castellana del segle XVII - extreta de l'original fletat conservat a l'Arxiu de la Corona d'Aragó -, així com la conservació de les grafies utilitzades; tanmateix s'han respectat la majoria de les majúscules de l'original; hem adoptat, però, l'accentuació de la llengua actual, i en alguns pocs casos, s'han modificat els signes de puntuació, per fer-ho més entenedor al lector present. Les abreviatures de l'original les hem desenvolupades, segons les normes vigents. Hem conservat, però, l'accent circumflex de l'original, sobretot per mostrar millor l'arcaisme de la transcripció castellana.

7 Pere II de València i IV d'Aragó, dit el Cerimoniós o el del Punyalt (Baleuer 1319 - Barcelona 1387), fill segon d'Alfons II de València i IV d'Aragó, i de la seua muller Teresa d'Entença, però passà a ésser l'hereu en morir l'infant el primogènit.

(13) Escrivà reial.

Vint-i-cinc anys fent Benifaió

Paco Fort i Sebastià

Bibliotecari Municipal

Teresa Juan-Mompó i Rovira

Periodista

Enguany celebrem el vint-i-cinc aniversari de la constitució dels ajuntaments democràtics. El 3 d'abril de 1979, després de l'aprovació, l'any anterior, de la Constitució Espanyola, i com a símptoma clar i evident de la voluntat d'encetar una nova etapa democràtica que deixara arrere la dictadura franquista, els espanyols votaven els seus representants. Com a resultat d'aquelles primeres eleccions de la democràcia, nasqueren els primers ajuntaments democràtics, que es constituïren el 19 d'abril de 1979. Benifaió va commemorar aquella data el passat mes de maig. El Centre Cultural 'Enric Valor' va acollir els diferents actes. Allí es reuniren els regidors de les set legislatures democràtiques en una festa de la democràcia que es va obrir a tot el poble.

Aquests vint-i-cinc anys han sigut vint-i-cinc anys de transformació. El treball conjunt dels regidors i els seus partits, el funcionariat i la ciutadania ha impulsat l'activitat municipal i s'ha millorat la qualitat de vida dels benifaioners i benifaioneres. No cal oblidar que l'ajuntament és l'administració més propera i això fa que els ciutadans i ciutadanes el vegem com la primera porta on acudir a resoldre els seus problemes, on plantejar les seues inquietuds, etc. L'ajuntament és un pilar fonamental per a la consolidació i l'enfortiment de la democràcia.

Des de 1979 fins ara, Benifaió ha tingut cinc alcaldes dels quals malauradament dos d'ells ja no estan amb nosaltres: Francisco Sanchis Baltasar i Vicente Fort Torregrosa no han pogut celebrar amb nosaltres aquest quart de segle.

Francisco Sanchis fou el primer alcalde de la democràcia. Ho va ser des del 1979 fins el 1987. Va dirigir la Corporació amb el repte que suposava el canvi de maneres i de pensament de la democràcia acabada d'instaurar, un canvi d'actitud que afectava tant els treballadors municipals, com la ciutadania. Aquesta primera legislatura democràtica

ALCALDIA

Francisco Sanchis
Baltasar

Vicente
Choví Aró

Vicente
Fort Torregrosa

Mariola
Ferrà i Perelló

Jesús
Tortosa Ullós

REGIDORES I REGIDORS

(per ordre alfabètic)

Maria
Concepció Enxer
Alcáide Moner

José Vicente
Alepuz Guillén

Mª Desamparados
Arcis Martínez

Vicente
Ausina Duart

Francisco
Ballester Celermín

José Vicente
Bosch Cabanes

Luis Botello Álvarez

Miguel Bria Gómez

José Francesc Chaqués i Noverques

Vicente Clérigues Ullcer

Francisco Clérigues Sabater

Mre Dolores Cuenca García

José Calmau Viller

Vicent Duart i Gades

Francisco Duart i Mas

José Espigues Gil

Inmaculada Fabra Ferris

Mre Carmen Ferrando Campa

José Fontestad Ortuño

Juan Gades López

Trinidad Gálvez Clérigues

suposava un procés nou i encisador que tingué algun ensurt com el 23-F de 1981, la pantanada de 1982...

Precisament, aquesta il·lusió per construir una societat democràtica entre tots va marcar la distribució de les delegacions dintre de l'Ajuntament: tots els regidors electes comptaven amb delegacions, amb atribucions cedides per l'alcaldia per facilitar l'acció de govern i implicar totes les forces polítiques amb representació municipal en el quefer quotidià de l'ajuntament.

Hi havia regidories ara inexistents, com la de Beneficència que, en la primera legislatura de la democràcia, era responsabilitat de l'única regidora d'aquella corporació, Catalina Pla (temps després, en aquella mateixa primera legislatura i a causa de la dimissió de Felipe Sanchis, entraria una segona regidora, Maria Àngels Julià).

Aleshores hi havia també més tinències d'alcaldia, fins a sis (el número més alt d'aquests vint-i-cinc anys de democràcia), eren nomenats com a tinents d'alcaldia representants de tots els partits polítics que integraven la Corporació municipal.

La primera etapa de Sanchis a l'alcaldia va sorgir del pacte entre el PSPV-PSOE, partit en què militava, i el PCPV-PCE. De les eleccions d'això any eixiren, a més de l'alcalde, els següents regidors: Amador Regal Sarrión, Enrique Gimeno Sáez, Felipe Sanchis Baltasar, que va dimitir i va ser substituït per Maria Àngels Julià Saurí, Salvador Regal Clérigues, Vicente Soler García i José Vicente Bosch Cabanes del PSPV; Francisco Mezquita Rosa i Francisco Ballester Celemin, del PCPV-PCE i Vicente Ausina Duart, Vicente Gómez Blasco, Germán Zaragoza Giner, Catalina Pla Montoro, Vicente Clérigues Zorita, Manuel Martínez Galve, Enrique Vaquer Cortell i Vicente Salvador Martínez de la UCD. En aquest període es va inaugurar la Casa Consistorial que hui coneixem, el col·legi públic Trullàs, la Llar del

Vint-i-cinc anys fent Benifaió

Pensionista a les casetes dels mestres, la Biblioteca Municipal, etc.

La segona etapa d'alcaldia de Francisco Sanchis va tenir com a característica principal la majoria absoluta que tragué en 1983 el PSPV a les eleccions. Obtingueren 9 regidors dels 17 possibles i ja no feren pacte amb el PCPV. És l'època de la construcció de l'institut de batxillerat, l'ambulatori, la conversió de l'Arrossera en centre cultural, la piscina municipal, començà el procés d'agermanament amb Valmontone, etc. Foren regidors: José Orobai Lloret, Enrique Gimeno Sáez, Joan Tomàs Gadea López, José Delgado Gómez, Pascual Rosa Beltrán, J. Francisco Giner Guirado, José Vicente Bosch Cabanes, Enrique Sanz Franco del PSPV, Francisco Mezquita Rosa que va dimitir i fou substituït per Francisco Ballester Celemin del PCPV i per part d'Aliança Popular- Unió Valenciana: Francisco Clérigues Sabater, Francisco Jabaloyas Rosa, José Rovira Alepuz, Luis Clérigues Rovira, Enrique Rosa Pla, Salvador Grau Rovira i María Pérez Blasco.

Les eleccions de 1987 portaren un nou alcalde, Vicente Chovi Año, i un pacte tripartit fet per Unió Valenciana, el CDS i el Partit Popular. Després d'una majoria absoluta ideològicament d'esquerres es passava a una corporació més conservadora. Vicente Chovi encetava un període en el poder que duraria huit anys. També va patir diverses riudes a la població: 1987, 1989 i 1990. Va ser l'època del trasllat de la Llar del jubilat al costat de l'ambulatori, de la creació de l'equip social de base, etc. Foren regidors Vicente March Fontestad, Francisco Clérigues Sabater, Inmaculada Fabra Ferris, José Martí Rosa i José Dalmau Villar d'Unió Valenciana, Miguel Bría Gómez del Centro Democrático y Social, José Rosa Pla i Salvador Rovira Campos del Partit Popular. I pel PCPV-PCE, Luis Botello Álvarez, qui va ser substituït primer per Lázaro Ruiz Aranda i després per Mario Quirós

José
García Rovira

Francisco
García Pavia

Salvador
Garulo Pansa

Enrique
Gimeno Sáez

Juan Francisco
Giner Guirado

Vicente
Gómez Blasco

Salvador
Grau Rovira

Carlos
Greus Pensa

Rosa Fina
Ibor Martínez

Francisco
Jabaloyas Rosa

Teresa
Ulcer Canó

José Luis
López Serón

Vicente
March Fontestad

Vicente
Martí García

José
Martí Olmos

José
Martí Rosa

Xavier
Martínez Fontestad

Manuel
Martínez Salas

Adoración
Martínez Lamata

Francisco
Mezquita Rosa

José Luis
Monreal March

Francisca
Moreno Beltrán

Juan José
Muñoz Clérigues

José
Orobal Lloret

María
Pérez Blanco

Mª José
Piles Vela

Catalina
Pla Montoro

María
Quirós Perea

Salvador
Regal Clérigues

Amador
Regal Samón

Pereira. El PSPV va comptar amb José Orobal Lloret, Enrique Gimeno Sáez, Alfonso Pla Alós, Vicente Palmero Rúa (que va dimitir), Vicente Clérigues Llacer, Enrique Sanz Franco i Trinidad Gálvez Clérigues. I per Unitat del Poble Valencià, Vicent Francesc Duart Gadea.

Va ser en aquesta tercera legislatura quan la generositat en el repartiment de les tinències d'alcaldia que havia caracteritzat les corporacions anteriors es va restringir: de les sis tinències que havien figurat des de 1979, es va passar a cinc, que es concediren, sols, a membres de la coalició que formava el grup de govern.

L'any 1991 Unió Valenciana pràcticament arribà a la majoria absoluta, tragué huit regidors i amb pactes puntuals governà els següents quatre anys. Va ser el període en què es van inaugurar el Pavelló Poliesportiu i la font de la plaça Blasco Ibáñez, i començaren les obres de l'edifici del Centre Cultural, així com la rehabilitació de la Torre de la Plaça.

Eren regidors: d'Unió Valenciana, Vicente March Fontestad, José Martí Rosa, Inmaculada Fabra Ferris, Francisco Beltrán Segarra, José Ernesto Vela Bas, Salvador Garulo Parra i Mario Beltrán Navarro. Del Partit Popular estaven José Rosa Pla i José Garcés Rovira. Del PSPV-PSOE, Francesc Duart i Mas, Josep Francesc Chaqués i Noverques, Josep Esplugues Gil, Maria Concepció Alcaide Moner, Jesús Tortosa Llopis i Trinidad Gálvez Clérigues. I del Partit Valencià Nacionalista, Matilde Ferrà Perelló.

A les eleccions de 1995 hi hagué un nou canvi d'alcaldia. Vicente Fort Torregrosa, que era el líder del Partit Popular, va assolir la presidència de la corporació. La presidència de Fort dugué la inauguració de la col·lecció museogràfica de la Torre de la Plaça, el Centre Cultural 'Enric Valor', etc.

Aleshores van ser regidors Vicente Martí Monera, Amparo Arcís Martínez, José Garcés Rovira, José Rosa Pla i María Dolores Cuenca

Vint-i-cinc anys fent Benifaïó

García, pel Partit Popular. José Martí Rosa, Inmaculada Fabra Ferris i Salvador Garulo Parra, d'Unió Valenciana. Jesús Tortosa Llopis, Milagros Alepuz Rubia, María José Piles Vela, José Fontestad Ortuño i Reyes Auhón Toribio pel PSPV-PSOE, i del Partit Valencià Nacionalista, Matilde Ferrà i Perelló i Vicent Francesc Duart i Gadea. Hi havia un altre regidor, per últim, Lázaro Ruiz Aranda, d'Esquerra Unida - Els Verds.

La constitució de l'Ajuntament a l'any 1999 estigué plena d'anècdotes i, com a resultat del pacte PSPV amb el Bloc, l'alcaldia va ser alternativa. Matilde Ferrà i Perelló fou la primera alcaldessa de la història de Benifaïó fins desembre de 2001, quan va passar a ser alcalde Jesús Tortosa Llopis.

Vicent Duart Gadea i Vicent Tomàs i Manent eren, aleshores, els regidors del Bloc Nacionalista Valencià. El PSPV-PSOE estava representat per María José Piles Vela, José Fontestad Ortuño, Vicent Mari i García, Francisca Moreno Beltrán i Teresa Llàcer Carrió (qui va dimitir i fou substituïda per Francisco Rovira Montero). Del Partit Popular, Vicente Fort Torregrosa (que va faltar en gener del 2000, i el seu lloc va ser ocupat per Adoración Martínez Lamata), Juan José Muñoz Clérigues, Amparo Arcís Martínez, Salvador Grau Rovira, María Dolores Cuenca García, José Rosa Pla i Carlos Greus Peris. I d'Unió Valenciana, José Luis López Senón.

Actualment la corporació municipal està dirigida per Jesús Tortosa Llopis, qui encapçalava la llista més votada a l'any 2003.

Els regidors que ara componen el plenari municipal són: Xavier Martínez Fontestad, Maruja Alcaide Moner, Francisca Moreno Beltrán, Francesc Garcia Pavia, Mari Carmen Ferrando Campa, pel PSPV-PSOE. Com a representants del Partit Popular, Mª Carmen Piles Gimeno (que va dimitir en passar les eleccions, ha estat substituïda per Carlos Greus Peris), María Amparo Arcís Martínez,

Pascual
Rosa Beltrán

José
Rosa Pla

Salvador
Rovira Camps

Lázaro
Ruiz Aranda

Enrique
Sanz Franco

Mª Antonia
Sanz Selma

Vicente
Soler García

Vicent
Tomàs i Manent

Enrique
Vaquer Cortell

José Ernesto
Velez Blas

David
Villanueva Alemany

Germán
Zaragoza Giner

Mª Milagros Alepuz Rubia
Reyes Auhón Toribio
Mario Beltrán Navarro
Francisco Beltrán Segarra
Luis Clérigues Rovira
Vicente Clérigues Zorita
José Delgado Gómez
Vicente Martí Monera

Vicente Palmero Rúa
Mª Carmen Piles Gimeno
Alfonso Pla Alós
Enrique Rosa Pla
José Rovira Alepuz
Francisco Rovira Montero
Vicente Salvador Martínez
Felipe Sanchis Baltasar

Vint-i-cinc anys fent Benifaió

Enric Solar i Godes

amb Maria Dolors Cuenca i Maria

Sessió plenària a l'Arrossera (antic ajuntament) durant la primera legislatura democràtica (1979-1983).

Visita del Ministre de Sanitat, Ernest Ullach, per col·locar la primera pedra de l'ambulatori. A la foto, l'alcalde, Francisco Sanchis, el delegat del Govern, Eugeni Burriel i el ministre, Ernest Ullach (març de 1985).

Primera visita institucional a Valmontone, arran de l'agermanament amb el poble italià. A la imatge, l'alcalde Vicente Choví Añó, el 'sindico' de Valmontone, Antonio Gannini, i els regidors Francisco Cèrquies i José Dalmau (setembre de 1987).

José Luis Monrabal March, David Villanueva Alemany, María Dolors Cuenca, Marián Sanz Selma i José Vicente Alepuz Guillén. Matilde Ferrà i Perelló i Vicent Duart i Gades representen al Bloc. I, per Unió Valenciana, hi va entrar Rosa Fina Ibor Martínez.

Al llarg d'aquests vint-i-cinc anys de democràcia, trobem una nota comuna i curiosa en totes les legislatures: la presència de les dones. Ja hem destacat que, en la primera legislatura, una regidora comptava amb responsabilitat de govern. Aquesta és una circumstància que s'ha repetit anys després. A Benifaió, un àmbit tradicionalment masculista com és el de la política (on els llocs de lideratge solen ser per als homes) ha comptat amb important presència femenina. No va ser, no obstant això, fins a la sisena legislatura, quan una dona, Matilde Ferrà, va ocupar l'alcaldia de Benifaió. Tanmateix, la presència femenina és ben evident i constant en les corporacions democràtiques. En aquesta setena legislatura, la paritat d'homes i dones s'ha aconseguit i Benifaió disposa de huit regidores i huit regidors que dirigeixen els afers locals sota la presidència de l'alcalde. A l'anterior legislatura, van ser set les regidores que ocupaven butaca a les sessions

Matilde Ferrà Perelló és proclamada alcaldessa de Benifaió, en virtut del pacte entre PSPV-PSDE i Bloc. Plenari de constitució del nou ajuntament en juliol de 1999.

Vint-i-cinc anys fent Benifaïó

plenàries, cinc en la legislatura del 1995 al 1999; tres en la del 1991 al 1995 i dues regidores en les tres primeres legislatures democràtiques. Dones que han representat (i representen) diferents opcions polítiques.

Cal, també, que recordem aquells regidors que durant aquests vint-i-cinc anys ens han deixat: Vicente Ausina Duart, Felipe Sanchis Baltasar, Miguel Bría Gómez, Vicente Palmero

Rua i José Fontestad Ortuño, amb el seu esforç, van contribuir a la consolidació de la democràcia al nostre poble. Ens queda el seu record. I, també, el fruit del seu treball, que no és altre que el Benifaïó que hui vivim, el que hem heretat i el que volem transmetre als nostres.

Corporació municipal de la cinquena legislatura (juny de 1999).

Inauguració de la Col·lecció Museogràfica de la Torre de la Plaça, amb la presència de la Directora General de Patrimoni, Carmen Pérez, juntament amb l'alcalde de Benifaïó, Vicente Fort.

L'alcalde de Benifaïó, Jesús Tortosa, saluda els escolars en la Jornada de Portes Obertes celebrada el 27 de maig de 2004 per commemorar el XXV Aniversari dels Ajuntaments Democràtics.

Instituto de bachillerato Enric Soler i Godes

María Dolores Gómez Machí

Noviembre, 1997

El frío va adueñándose del paisaje, enfriando lentamente la tierra, las copas de los árboles se desprenden paulatinamente de sus vestimentas, cubriendo el suelo de ocres hojarascas; pero en el Instituto... bullicio, gentío... En el atrio, hirviendo la juventud y al sonar la campana, casi misteriosamente, desaparecen por las escaleras y corredores, cada uno a su aula.

El I.B. ENRIC SOLER I GODES, es un joven Centro Oficial Mixto de Enseñanza Media. Desde su inicio, en 1983, nace como un Instituto que no tenía espacio físico, su ubicación inicial fue en una casa en frente de Correos, en la calle José Morote, hasta que se terminaron las obras del actual edificio. Los planos que componían el proyecto para su construcción, datan de Diciembre de 1977 y fue el M.E.C.- Junta de construcciones, instalaciones y equipo escolar - sección de proyectos, quien se encargó de realizarlos. Además el Ministerio, desde su departamento correspondiente, fueron los que se encargaron de contratar el personal y dirigir la obra. Primeramente, el Ministerio de Educación y Ciencia le adjudicó un código y un número, Institut de Batxillerat Mixt de Benifaió. Unos años después, con deseo de cumplimentar la denominación asignada, a lo largo de un curso se intentó buscarle un nombre que lo identificase o le hiciese honor llevarlo.

El Consell Escolar, que es el máximo órgano de representación y de gestión del Instituto (que está compuesto por representantes de padres de alumnos, del profesorado, de los alumnos, del personal administrativo y del Ayuntamiento de la localidad) recopiló varios

nombres: Torre Mussa, Enric Soler i Godes, Institut del barranc, etc. Se pretendía que tuviese relación con la Cultura y por mayoría se acordó denominarlo "Enric Soler i Godes", ya que era maestro que, además de haber enseñado a muchos vecinos de nuestro pueblo, estuvo vinculado desde muy joven al mundo de la Enseñanza y de las Letras, y contribuyó en la elaboración de "Les Normes de Castelló" junto con destacados intelectuales de la época. Falleció el 7 de Enero de 1993, poco tiempo después del nombramiento.

Se constituyó una Asociación de Padres de Alumnos del Instituto Nacional de Bachillerato de Benifaió, se aprobaron sus Estatutos, en fecha 23 de marzo de 1984. Posteriormente, debido a las necesidades por las que atravesaba la Asociación, tales Estatutos se modificaron y quedaron inscritos con el nº 2550 del Registro Provincial de Valencia, el 20 de junio de 1988; por los cuales hoy se rigen.

El recinto donde se ubica el Instituto se encuentra rodeado por un enrejado de hierro y dos puertas metálicas de cuadrado del citado material, con dos hojas cada una, sujetas a unos pilares, que dan a la calle Sisena y permiten el paso al interior. Cerca de estas puertas está el aparcamiento de las motos, que fue creado a consecuencia de las necesidades del alumnado. El edificio se halla dentro de un espacio verde, precedente de un atrio con columnas cilíndricas de hierro, pavimentado con baldosas de grava y en su centro se encuentra un rectángulo descubierto ajardinado; a donde accedemos mediante una ancha escalera de escasos peldaños.

PLANTA BAJA: las escaleras A y B se hallan situadas en la parte central del edificio, dividiéndolo en dos zonas perfectamente marcadas y dotadas cada una de ellas con un pasillo, por donde se accede a las diversas dependencias.

Frente a la puerta cristalera de entrada, hay un pasillo que nos conduce a la entrada de Secretaría, a la Biblioteca, Dirección,

Prefectura, sala de visitas de padres, los aseos, sala de profesores, una sala destinada a usos múltiples y el aula Talia, que se ha construido al ampliar el edificio.

Situándonos nuevamente en las cristaleras de la entrada principal, veremos a mano izquierda, adyacente a éstas, una escalera, B, para acceder a las plantas superiores y en el espacio libre que queda bajo la rampa, donde están colocados los peldaños, se ha utilizado este aposento para la reprografía y conserjes.

En el lado opuesto, a mano derecha de la entrada, encontramos al final del pasillo, que es casi el doble de la medida de ancho de los otros, otra escalera, A. En el centro de este corredor se halla un ventanal que pertenece a la Secretaría, permaneciendo sus hojas abiertas en el horario de atención al alumnado o al público. Limitrofe a esta dependencia y a la segunda rampa con peldaños

nombrada, se encuentra en el exterior un pórtico con cuatro columnas cilíndricas de hierro para sostener su cubierta y cercano a éste, el aparcamiento para el Profesorado. Posteriormente accederemos al edificio mediante una puerta de dos hojas cristalera. Ya en su interior, frente a esta puerta nos encontramos un pasillo de la misma anchura que el primero y en su cabecera, perpendicularmente, tenemos el de mayor anchura. Metidos en este corredor, a mano izquierda y por orden de situación tenemos: los aseos, separados por el cuartito del teléfono, la cafetería y a la derecha, concretamente en el centro de la pared, hay una puerta cristalera de dos hojas, que nos permite acceder al exterior de la finca, a un atrio con columnas cilíndricas de hierro y que antes hemos citado. Retrocediendo al interior, se halla al fondo y final del pasillo una puerta que permite la entrada a un trastero, mediante éste, al cuarto de la calefacción y a la vivienda destinada al Sr. conserje del Centro. La cual consta de cocina, cuarto de estar-comedor, tres dormitorios y aseo. Tiene ventanas al exterior para ventilar directamente las dependencias y concluye la vivienda con una terraza cubierta a la que se accede desde el vestíbulo, mediante una puerta, un rellano y un par de peldaños.

PLANTA PRIMERA: Subiendo por la escalera A, e inmediatamente abandonando el gran corredor, hacia la izquierda, llegamos a un pasillo que nos conduce a los aseos; al laboratorio de Biología; al Seminario de Ciencias Naturales; al laboratorio de Geología; al aula de Dibujo, dotada de mesas más grandes que las de las otras aulas, con el fin de que los alumnos dibujen con más comodidad; el aula de Informática, provista de ordenadores

al servicio del alumnado; el aula de Audio-visuales, dotada de proyector, televisión, video, etc. con el fin de completar las clases que el profesorado cree conveniente. Luego, tomando el gran corredor, en el extremo opuesto a la escalera A, se encuentra la escalera B, y perpendicular a ésta, un pasillo largo, que nos conduce a seis aulas, construidas desde un principio, donde se está impartiendo la enseñanza a 3ºM, 3ºL, 3ºB, 1ºL y 1ºM; el aula de Desdobles I, empleada cuando se da la clase optativa de Religión o Ética; hay dos aulas más que fueron construidas posteriormente debido a la necesidad, ocupadas por 3ºA y COU A. Al finalizar el pasillo, alineada con la pared de la fachada, existe una puerta de dos hojas, cristalera, entre el final del pasillo y la escalera de emergencia C, que se encuentra en el exterior, perpendicular al corredor, posee igual forma que las otras pero en cambio, es toda de metal, enlazada al pasillo mediante un puente con reja metálica.

PLANTA SEGUNDA: se accede mediante las escaleras A, B y C, provenientes de la primera planta. Si utilizamos la escalera A, para ascender, perpendicular a ella, a mano izquierda, existe un pasillo que coincide en líneas generales, al igual que los que posteriormente nombraremos, con los de la primera planta y planta baja.

Aquí encontramos tres aulas, la de 2ºL, 2ºB, 2ºA; frente a ellas los aseos, el laboratorio de Química, el seminario de Física, Química, Matemáticas y el laboratorio de Física. Retrocediendo al corredor principal y en dirección a la escalera B, perpendicular a ella y hacia la derecha, hallamos un pasillo largo con dependencias a ambos lados. Aquí nos encontramos con el seminario de Idiomas, con cuatro aulas ocupadas por: 1ºA, 1ºB, COU B, COU L, el aula de desdobles II, el Gabinete Psicológico, cuya misión es de orientación a través de conferencias, charlas, etc. a los alumnos, haciéndoles tests u otras pruebas que se consideren convenientes, para paliar o subsanar posibles problemas

que hubieren, siempre con un seguimiento por parte de la persona competente. Además, también se orienta a los tutores cuando lo precisan.

Aquí mismo está el seminario de Lengua Castellana y el de Valenciana, y los seminarios de Historia, Filosofía y Religión.

La cubierta es de teja, con pendiente no muy pronunciada, menos en la construcción reciente, que es de cielo raso.

En un principio, el Centro se creó para doce grupos y se llegó a tener hasta diecisiete. Durante el curso 1997-1998 se computan 398 alumnos matriculados, repartidos en catorce grupos, entre BUP y COU, según el curso al que pertenecen y la modalidad elegida, E.P.V. o Línea.

Están encargados de los cargos directivos: José Vicente Puig Císcar (director), Salvador Ferrando Francés (vice-director), Manuel Anaya Gallart (jefe de estudios) y Joan Miquel Sánchez Torres (secretario).

El Instituto cuenta con dos A.P.A. (Asociación de Padres de Alumnos), una la que corresponde a Benifayó, Almussafes, Sollana y otra a la extensión de Alginet. Esta asociación coordina, generalmente, las relaciones entre el Centro y los padres; además de ocuparse cada inicio de curso de la distribución de los libros de texto entre sus asociados, así como de subvencionar algunas compras u otras necesidades del Centro.

El I.B. Enric Soler i Godes edita una revista denominada "LA VEU DEL BARRANC" donde colaboran algunos Profesores y alumnos en su redacción, diseño y maquetación.

Desde estas cortas líneas felicito, animo y aliento a todas aquellas personas que con su labor, esfuerzo o trabajo, han contribuido desde su creación ayer, hoy o siempre, para hacernos llegar este invaluable servicio, acercarnos la enseñanza, todo en pro de la cultura y ante todo, en beneficio de nuestros hijos, futuros adultos del mañana.

Veteranes del bàsquet

1: Amparo Ciscar, Conchín Andreu, Rosa Ibor, Elvira Prades, Conchín Sellés, Maria Dolores Fas i Conchín Piles.

2: Flora Olàngues, Rosendo Bravo, Rosa Ibor, Pilar Duart, Pilar Beltrán, Enriqueta Olàngues, Conchín Ciscar i Manja Díez.

3: Flora Olàngues, Mª Rosendo Bravo, Enriqueta Olàngues, Pilar Beltrán, Manja Díez, Pilar Duart, Conchín Ciscar, Conchín Sellés, Amparo Ciscar, Conchín Piles, Conchín Andreu i Maria Dolores Fas.

relats i poemes

El buen pastor

Remigio Esteve

A través de los años, desde que era niño, he conocido a varios curas que se sucedieron en la iglesia del pueblo. Todos ellos desarrollaron su labor apostólica con dignidad y fueron queridos por la grey local. No recuerdo bien todos los nombres, pero lo que sí sé cierto es que ninguno se llamaba D. Nicolás. He pensado, pues, en inventar yo a este D. Nicolás y crear mi propia visión de un cura que sea de mi agrado y también del agrado de todos. Lo sitúo recién acabada la guerra, cuando yo tenía ocho o nueve años, pero confieso que este señor sólo ha vivido en mi imaginación y, por tanto, no es real fuera de ella.

A lo lejos, en el camino, se divisa un hombre montado sobre una bicicleta. Es D. Nicolás, el señor cura del pueblo. La sotana, arremangada con poca maña, lanza sus faldones al viento, como si hombre y bicicleta fueran a volar. La bicicleta zigzaguea evidenciando poco dominio sobre ella.

La verdad es que D. Nicolás no había subido a una bicicleta desde que era niño. Y tampoco ahora había pensado en subir, pero es el caso que un vecino del pueblo, poco devoto por cierto, cansado de ver al bueno del cura siempre corriendo, atareado de casa en casa visitando a los enfermos, llevando socorro a los pobres, saliendo al campo para contactar con los feligreses ocupados en las tareas agrícolas y ayudando muchas veces, decidió regalar su bicicleta al párroco y comprarse él una nueva. D. Nicolás quedó muy agradecido, pero pensó que no debía aceptar tal sacrificio. El hombre se hizo el enfadado y fingió que iba a soltar una blasfemia: "Coja la bicicleta, me cago en..." El cura levantó la mano: "No te metas con Los de Arriba, hombre, ¿qué culpa tienen

ellos...?" Y al fin se quedó con la bicicleta.

Al llegar junto al campo del tío Fessol, se acercó al corro de hombres que se habían sentado para comerse el bocadillo del mediodía. El dueño también andaba con el bocadillo entre manos. Todos se alegraron de la visita del señor cura. "Venga D. Nicolás, que un traguito no puede hacerle daño...". Y el cura se acercó el botijo antes de empinar la bota. Bebió de la bota y también del botijo.

Había dejado la bicicleta recostada sobre el margen del campo y se había sentado en él.

El tío Fessol, curioso, quería saber adónde se dirigía el párroco. Y pronto lo supo, pues el cura le dijo: "Vengo a hablar con usted". El terrateniente se alarmó en son de broma: "Algo me va a pedir, seguro".

Los hombres, terminada la comida, encendieron su cigarrillo, y D. Nicolás tuvo que fumarse uno. Después, cuando se tumbaron a la sombra para hacer su corta siesta de veinte minutos, el tío Fessol le preguntó "¿Qué quería decirme...?" Y el cura fue al grano: "Vengo a hablarle de la viuda Rosario, la Morena, ¿la conoce, verdad? Tiene dos hijos mayorcitos, uno de diecisiete años, y el otro de quince. No tienen qué comer, y quiero pedirle a usted que le dé trabajo al mayor. Es muy formal y respetuoso. Usted que tiene tanta tierra podría darle a ganar algo esta temporada". El tío Fessol sonrió "ya salió el cura pedigüeño" y le dio una palmada amistosa en el hombro. "De acuerdo, que venga mañana". D. Nicolás le dio las gracias y se montó en la bicicleta. El tío Fessol dijo: "Oiga D. Nicolás, que vengan los dos chicos". El párroco salió disparado a dar la noticia a la viuda. Las lágrimas surcaban sus mejillas: "Gracias, Dios...". Poco después le estaba entregando unas monedas a la Morena para que les preparara

los bocadillos a los chicos para el día siguiente.

Al levantarse los hombres, el Sr. cura ya se había marchado. El dueño del campo comentó lo sucedido: "A este hombre no se le puede negar nada, pues nada pide para él. Si hay cielo, seguro que él entra de cabeza".

Uno de los más jóvenes, "Baptista", comentó que, el martes anterior, al anochecer, estuvo en la iglesia para entregarle unos kilos de arroz para los pobres. D. Nicolás estaba rezando y le preguntó si quería acompañarle. Juntos rezaron por todos los enfermos, por los pobres, por las autoridades, por la paz del mundo... Al cura le caían las lágrimas de la emoción.

Al atardecer del día siguiente, D. Nicolás, fue a preguntar cómo se habían portado los chicos de la Morena. El tío Fessol le dijo que muy bien y que tendrían trabajo para mucho tiempo. Satisfecho por esta contestación, se fue tranquilo a visitar a sus enfermos. Le preocupaba mucho el caso de Tonín, de cuya enfermedad no encontraban la causa. Pero la sorpresa fue que Tonín ya se encontraba mejor: "Gracias, Señor..." Fue a visitar a la tía Carmela, que no podía andar porque tenía unas enormes

llagas purulentas en las piernas. Le regaló un caramelo que encontró en el fondo del bolsillo de su sotana. "¡Este hombre...!", dijo la Carmela. Y una amplia sonrisa al cura fue su regalo. Después marchó a casa de Claudio: "¡Pero hombre...! ¿Tú crees que se puede reñir con un hermano por una miserable herencia...?" Y acordaron reunirse los dos con el hermano, que ya había dado su conformidad. "¡Si lo hemos de dejar todo aquí abajo cuando nos marchemos...!".

Al atardecer, estuvo, como de costumbre, en el confesionario, para atender a los feligreses que deseaban comulgar al día siguiente y se confesaban la víspera para no andar después con prisas ni contratiempos de horario. Una señora de media edad, cuya cara él no vio, porque no tenía costumbre de mirar, se arrodilló y confesó, muy compungida: "Padre, soy indigna. Una vez fui infiel a mi marido. De esto hace ya doce años. Cinco antes de que él muriera. Lo que más siento es no habérselo dicho en vida y pedir su perdón por mi falta. Estaba fuera, en una ciudad grande, visitando a una prima mía, y esta prima y sus amigas eran muy abiertas y atrevidas. Me mezclé con ellas y llegó la tentación en forma de un hombre atractivo. ¿Porqué no hacer lo que

El buen pastor

hacen las demás...?, me dije. Desde entonces he llorado mucho por aquella locura de juventud, y creo que, a pesar de haberme confesado, Dios no me ha perdonado".

El confesor carraspeó y dijo dulce y comprensivamente: "Señora, Dios le perdonó en el mismo instante de su arrepentimiento, y ya no se acuerda de tal cosa, pues Dios no tiene memoria de nuestros pecados. ¿De dónde se saca la gente la idea de un Dios vengativo y castigador, si Él es todo Amor...? Lo que espera de nosotros es la regeneración y el arrepentimiento por nuestros errores. ¿Castigaría usted a un hijo suyo, eternamente, porque una vez cometió un error...? Váyase tranquila y haga buenas obras. Está perdonada. La señora se marchó agradecida. Le había devuelto la vida. Había perdido doce años de alegría porque nadie le había dicho que Dios perdona..."

Un día que el campanero estaba enfermo, D. Nicolás se aferró a las cuerdas de las campanas e hizo el llamado a los feligreses. Daba unos saltos exagerados, la sotana subía y bajaba al compás del goteo de las campanas. Sudaba a raudales. Pero las campanas sonaron.

Algunos le preguntaban si no se sentía muy solo en la abadía al atardecer, cuando todos estaban con sus familias. El cura contestaba que tenía que limpiar la casa. Y, además, nunca se sentía solo, pues "Sólo con Dios, basta".

En el pueblo le habían puesto un mote cariñoso. Le llamaban "El Buen Pastor". Los enfermos eran su pesadilla. Los pecadores, el centro de sus rezos. Los pobres, su tormento.

Cuando se paseaba, con su bicicleta, por

el campo, preguntaba acerca de cómo se hacían las labores. Y pedía permiso para intentarlo él mismo. Lo hacía con mala traza, pero sudaba la sotana intentándolo. Y estaba un buen rato hasta que perfeccionaba su trabajo. Allí donde iba le ofrecían el cigarrillo, incluso la bota, pero el buen hombre no quería fumar, y en cuanto al vino decía que con el de la misa ya tenía bastante.

Cada día había más gente que entregaba alimentos para los pobres. El ejemplo de D. Nicolás cundía. Una devota, soltera, prestó una habitación de su casa como pequeño almacén, y durante el crudo invierno, cuando las lluvias impedían trabajar en el campo y, por tanto, no había jornales, este mini almacén calmaba muchas hambres.

D. Nicolás no era un hombre con mucha retórica. Pero lo que decía, lo decía tan claro y palpable, que todos le entendían a la perfección. La misa mayor de los domingos era como una fiesta para los feligreses, que cada vez eran más. Para todas las situaciones encontraba un ejemplo en la vida de Jesús, o en sus palabras, pues Jesús nunca dijo una palabra de más o carente de significado. "Ama al prójimo como a ti mismo" y explicaba cómo Jesús andaba por los caminos polvorientos, seguramente sudoroso y cansado, enseñando y sanando, comiendo cualquier mendrugo, sin ocuparse de sí mismo, sin desear comodidades, sólo pensando en el prójimo, en el hermano desconocido, en servir, según el mandamiento. Jesús era todo amor. Y la muchedumbre le seguía. Sin embargo, apareció Judas...

Cuando a D. Nicolás le preguntaban qué necesidad tenía de preocuparse de los enfermos y de los pobres, habiendo médicos para curar y ricos para ayudar, contestaba

que él no se metía con el trabajo de los médicos, pero intentaba consolar al enfermo y llevarle paz, y rogaba por ellos al Gran Médico de Arriba. Y recordando las palabras de Jesús, decía misteriosamente: "El Padre trabaja, y yo también trabajo..."

En cuanto a los ricos, bien, pues no se portaban mal, pero era conveniente comprometerlos de vez en cuando en beneficio de los que no tenían nada...

A D. Nicolás, cura ejemplar de nuestro pueblo, también le salió un Judas... como a Jesús. Alguien le había denunciado por su comportamiento. Le tildaron de cura comunista. Una mañana recibió un comunicado de la capital, citándolo para el día siguiente, pues tenía que declarar ante las autoridades políticas. En aquel tiempo esto era muy grave. Y le podía costar muy caro. Preguntó qué era un cura comunista. El juez, o los indagadores que le preguntaban, pronto se dieron cuenta de que este hombre no era culpable de nada. Le dieron el nombre del denunciante, por si quería demandarlo por difamación.

Llegado al pueblo, D. Nicolás se fue directo a la casa del denunciante. Casi una hora estuvo dentro. Al fin salió sonriente. Había perdonado.

El domingo siguiente la iglesia estaba a rebosar en la misa mayor, D. Nicolás, en el púlpito, carraspeó antes de empezar su sermón. De pronto su mirada divisó, en la entrada, a un señor que nunca había visto por allí. Era su delator, que venía trajeado y con cara feliz, y que se acomodó en un asiento que pudo encontrar en la mitad de la iglesia.

La voz del párroco tronaba por toda la nave: "¡Si no somos capaces de reconciliarnos con nuestro hermano; si no somos capaces de dar de comer al hambriento; de

consolar al desgraciado, y llevar la paz por donde quiera que vayamos; si no somos capaces de perdonar y amar a nuestro enemigo... si no amamos al prójimo como a nosotros mismos... entonces Jesús tendrá que volver, pues, veinte siglos después, aún no habremos comprendido Su mensaje..."

En la sacristía, D. Nicolás está colgando, en una palomilla, la ropa que acaba de usar para la celebración. Cuando está poniéndose la vieja sotana, ve aparecer, por la puerta abierta, a su reciente delator. El hombre se encuentra un poco cortado: "Quería pedirle perdón de nuevo..."

D. Nicolás, sonriente, le pone la mano en el hombro: "¿Porqué no nos tomamos un café y charlamos...?"

Poco después, el cura y su nuevo amigo, atraviesan la plaza en busca del bar donde tomarse el café. D. Nicolás lo lleva cogido del hombro.

También Jesús perdonó a Judas.

Nos despedimos de usted D. Nicolás. Mucho gusto de haber conocido a un hombre como usted. Con razón le llaman "El Buen Pastor". A su lado se percibe el esplendor del Cristo verdadero.

¡Qué lástima que usted viva en mi imaginación, y en la imaginación de toda la Humanidad, y que no seamos capaces de realizarnos, como usted hace...!

Mujer sin nombre

Remigio Esteve

(A ti, mujer, cuyo nombre no dijiste porque no te acordabas....)

Como una avechilla que cayera del nido,
Sin apenas plumaje, sin poderse valer;
Con peligro inminente de ser devorada,
Fuiste a la ciudad, no siendo aún mujer.

Te pusieron amos y trabajo duro,
Y para jugar, cual era tu edad,
Cuidaste unos niños, tiranuelos blandos,
Rechonchos y fofos, "hijos de papá".

Los platos, el piso, los guisos, la compra,
El timbre en la puerta, el sucio orinal,
Borrar las pisadas que deja en la alfombra
El amigo amante de aquella mamá.

Los jueves salías a dar un paseo
Y deambulabas en tu soledad,
Hasta que encontraste otras avechillas
Que cual tú, anhelaban, alguna amistad.

Las gentes del barrio te menospreciaban,
Te llamaban "churra" y, en tu deambular,
Sólo conseguiste codearte
Con algún que otro traje militar.

Y tú, que añorabas, allá en la distancia,
El amor materno... tu pueblo natal...
Por volver un día... por guardar dinero...
Creíste en el amo... y te salió mal...

El dedo del ama señaló la puerta,
Lengua viperina, cual amarga hiel,
Que, olvidando, ingrata, sus mil y un
pecados,
Por tan sólo uno, te arrojó al burdel.

Tu historia es la historia de miseria cruel,
Pudiste ser buena, tener un marido
Y en el pueblo amado, soñado, querido,
Ser amante madre y esposa fiel.

Enferma, cincuentona, rota el alma,
Pingajo del hampa, furcia sin cartel,
Ya no te incomoda que te llamen "fulana",
¿Qué importa ya el nombre, ni el cuerpo,
ni nada,
Si "pude ser buena", ni del pueblo aquel...?

Ya sólo te importa vivir cada día,
Comerte un mendrugo en cualquier portal.
Y si Dios lo quiere, y con mucha suerte,
Morirte en la cama de algún hospital...

Yo te recuerdo, mujer,
Que aunque no tuviste hombre,
Bien te usaron por doquier
Y fuiste "mujer sin nombre".

El Sermón

José García Perpiñá
Advocat jubilat

El pueblo de Alginet acaba de recibir a don Paco, el nuevo cura párroco. Viene de una aldea de la serranía de Cuenca. Es un señor de mediana estatura, gordo, de un quintal largo de peso. Su cara es redonda y sonrosada, sus orejas pequeñas, el cuello corto y robusto y su papada, escalonada como los bancales del secano. Tiene los ojos pequeños, escondidos entre las tupidas cejas; pero su mirada es viva y penetrante. Es un bonachón muy amigo de los niños, simpático, aunque algo brusco en sus modales. Pero, sobre todo, es un extraordinario orador sagrado, de gran renombre. Sus sermones son famosos; los prepara con sumo esmero, pero, ojo, también los cobra con fruición y sin perdonar ni uno.

Como hace poco tiempo que está en Alginet, no conoce ni los pueblos ni los sacerdotes de las parroquias circundantes. Y, sin embargo, apenas llegado y debido a su incuestionable fama, ha recibido una invitación del cura párroco de Almussafes a fin de que se encargue del sermón de San Bartolomé, a celebrar el próximo domingo en la misa mayor, en plenas fiestas patronales.

Debido a que no sabe el camino, ni tiene vehículo propio para trasladarse a dicha localidad, se dirige al alcalde de Alginet pidiéndole que le solucione el problema. El alcalde, muy servicial, le promete que, en su propia tartana, lo llevará su jornalero Joaquín, que es un borrachín incorregible, si está sereno ese día.

El domingo y a la hora convenida, salen nuestros personajes en dicho vehículo en dirección a Almussafes. Cruzan la calle Mayor de Alginet y, al final de esta, tuercen a la derecha enfilando el "camí del Fondó" (camino Hondo). Es un camino vecinal

estrecho, polvoriento, lleno de curvas y baches. Está situado en un nivel muy por debajo de los campos colindantes, por cuya causa, cuando llueve, se convierte en una impresionante torrentera. Pero éste no es el caso de hoy: cae un sol abrasador. El caballo arrastra la tartana con la cabeza gacha y las orejas caídas. Por más que Joaquín lo fustiga, no acelera la marcha; parece que va contando los pasos que da. Don Paco se abanica con el sombrero, pero en vano, el sudor le va cayendo por la papada de cascada en cascada y, por el cogote, le gotea a la espalda, produciéndole un cosquilleo que le llega hasta la rabadilla. Este "Fondó" es un infierno. ¡Y decían que en Valencia no hacía tanto calor como en su aldea! El polvo que levanta el caballo con sus pisadas es otro tormento, dado que se pega con ahinco en el cabello, cara y vestidos de nuestros viajeros.

A medida que van saliendo de la depresión del "Fondó", el horizonte se despeja y don Paco, acostumbrado a contemplar aquellos paisajes desérticos y pelados de la serranía donde nació, queda encantado viendo el verdor de los campos que le rodean. A la derecha, se distinguen los surcos rectos de las plantaciones de cacahuete, las matas de berenjenas, los tomates, las barracas de bajoca. A la izquierda, campos de alfalfa, de remolacha, melonares,

pimentales y, en el fondo, la masada del "Hort de la Bèrnia" cobijada bajo unas higueras polvorientas, y vigilada por palmeras erguidas con su porte desafiando al cielo.

Cruzando el barranco del "Fondó" y mientras la tartana remonta una cuestecita, don Paco divisa un bosquecillo a la derecha, apartado del camino. Debido al bochorno que le aturde, a don Paco se le antoja que le llama el bosquecillo: "¡Eh, don Paco, venga aquí a preparar su sermón a la sombra!". A don Paco no le parece mal la idea y, ansioso, ordena a Joaquín que se dirija al arbolado. El caballo, que tiene una sed abrasadora y ha oído rumor de agua por aquella parte, abandona el paso cansino y se precipita al galope hacia aquel lugar. Al llegar, don Paco se apea y se adentra en el bosque mientras Joaquín y el caballo beben en la acequia que pasa por el linde, con las narices hundidas en la corriente.

El lugar es delicioso, la sombra del pinar tupida y fresca. El suelo está cubierto por una alfombra verde, cuajada de hierbas y flores de hermosísimos colores. Las mariposas revolotean entre las plantas; los pájaros cantan sin cesar en las copas de los árboles y, en un semiclaro, un ganado de ovejas dormita soñando con su linda pastora. Al ver a aquel señor gordo vestido de luto, los pájaros cesan en su algarabía, el agua de la acequia se calla, las ovejas se despiertan sobresaltadas y las flores se esconden con disimulo entre las altas hierbas. "¿Quién será este personaje tan enlutado? ¿Será viudo?", se preguntan mirándose unas a otras.

Don Paco aplaca su sed en el agua fresca de la acequia, se arremanga y desabrocha la sotana, arroja el sombrero al suelo al estilo vaquero y se quita el alzacuello. Luego,

se sienta sobre el césped al pie de un árbol, se despatarra cómodamente, respira hondo el aire resinoso del pinar e intenta estructurar con calma su sermón:

"¡Amadísimos hermanos...!" Como no está muy seguro de que este comienzo tenga éxito, lo intenta de nuevo: "El pueblo de Almussafes, de tradición tan católica...". Tampoco le gusta. "Estoy aquí invitado...". Nada... Él mismo está asombrado de su extraña inseguridad. ¡Tan bien que se apaña él en esto de los sermones!

Y es que estos bosquecillos, tan bien dotados por la naturaleza, tienen malas jugadas. En efecto, entre tanto, se ha levantado un airecillo fresco de levante que arrastra suavemente hasta él el perfume fascinante de las flores; los pájaros cantan a porfía sus melódicas romanzas, y los pinos susurran entre sus ramas una nana embriagadora... "¡Queridísimos hermanos...!", insiste nuestro amigo medio adormilado.

Una urraca cotilla y ligona, colgada de una rama muy próxima a la cabeza de don Paco le espeta al oído en tono muy bajito y confidencial: "Se está bien aquí ¿eh, gordinflón?". (Las urracas han sido siempre muy irrespetuosas, hablan a todos de "tú"). Pero nuestro cura no puede responderle; está embriagado de tantas y tan gratas sensaciones; sus párpados se cierran lentamente muy contra su voluntad. Siente que está en el cielo rodeado de angelitos, oyendo a un coro de serafines que le canta quedamente el "Duerme, niño, duerme...". "¡Queridísimos hermanos...!", musita de nuevo con voz casi imperceptible, como un susurro. Su cuerpo, embelesado, se relaja... se relaja..., se inclina poco a poco hacia delante peligrosamente y, desfallecido, anonadado, cae de bruces sobre el césped

con las narices pegadas a una mata de violetas.

Cuando despierta, observa con horror que, Joaquín, el conductor de la tartana, está tumbado boca arriba con la bota de vino vacía a su lado. Ha cogido una melopea que no le permite moverse. "¡San Cristóbal! ¿Qué hago yo ahora?", se pregunta don Paco. Como puede, carga en la tartana a Joaquín que queda tirado como un fardo debajo de un asiento. No tiene más remedio que empuñar las riendas, volver al camino y seguir la dirección inicial, sin saber a ciencia cierta si llegará a su destino. Al cabo de un rato largo, pasito a pasito, llega al pueblo y aparca la tartana en la plaza frente a la iglesia.

La gente que hay en ese lugar, al ver a un cura solo, empolvado hasta las cejas y conduciendo una tartana, se queda mirándolo extrañada. Tanto más cuanto por la portezuela trasera asoma una pierna de Joaquín al que sospechosamente creen muerto. Pero, no, al posar don Paco un pie en el estribo, la tartana se inclina con violencia y gime dolorosamente una ballesta, al tiempo que, Joaquín, debido al balanceo del vehículo, suelta un estruendoso roncido.

Luego, nuestro cura, viendo que es pasada un poco la hora ordinaria del sermón, vuela hasta la puerta de la iglesia, atraviesa la nave corriendo por un pasillo lateral y penetra en la sacristía, que está completamente desierta; se reviste con un roquete que encuentra a mano, se cuelga la estola al cuello y se dirige como una flecha a la escalera del púlpito.

En el mismo instante en que don Tadeo, el cura de la parroquia, intenta pisar el primer peldaño de la citada escalera, llega don

Paco en tromba y lo aparta de un codazo diciéndole: "¡Deja!, ¡deja!, ¡que ya estoy aquí!". Don Tadeo que, claro está, no había visto cura tan redondo que tan "amablemente" le ha desplazado, intenta entablar conversación con él, pero don Paco tiene mucha prisa debido al retraso y, a pesar de su gran tonelaje, y con tres zancadas, se le escapa raudo de las manos escaleras arriba.

Don Tadeo, bastante confuso, no tiene más remedio que volver al altar y sentarse en espera de acontecimientos.

Y ya tenemos a don Paco encaramado en lo alto del púlpito. Con toda calma, se seca el sudor de la frente, se suena las narices con estruendo y, con el mismo pañuelo, se sacude el polvo de la cabeza, de la sotana y hasta de los zapatos. Luego, tose varias veces con fuerza para llamar la atención de los fieles, junta las manos, se arrodilla y se queda mirando al techo como si estuviera extasiado. Tras la breve oración, empieza el sermón: "En el nombre del Padre, del Hijo y del Espíritu Santo, amén... ¡Queridísimos hermanos!, celebramos hoy aquí, en Almussafes, la tradicional fiesta de san Bartolomé, vuestro insigne patrón...". Abajo, los fieles, un tanto sorprendidos, se miran unos a otros y cuchichean entre sí. Pero don Paco no se inmuta por este nimio detalle; como buen orador que es, sus primeras palabras las pronuncia lentamente, silabeándolas en un tono bajo, casi imperceptible, salpicando este comienzo con una ristra de latinajos impresionante. Después, va aumentando "in crescendo" el tono y el ritmo, hasta que su sermón alcanza cotas insospechadas. San Bartolomé por aquí, san Bartolomé por allá; nuestro santo va navegando por la iglesia dando bandazos de un lado para otro; flotando en las gran-

diosas nubes de incienso que le prodiga el predicador. Don Paco, exaltado por sus propias palabras, se está enrabietando, bracea, da puñetazos sobre la barandilla del púlpito y hasta patadas. Unas veces, cuando menciona al demonio tentador, se encoleriza y brama furioso; otras, al nombrar las virtudes del santo, se apacigua meloso y se toma unos segundos de descanso.

Al continuar, en uno de estos arrebatos, levanta el rostro y los brazos y observa por el rabillo del ojo que los fieles se están todos riendo. "¡Estos malditos infieles! ¿De qué se reirán? No creo que mi sermón tenga tanta gracia. ¡Que el demonio se los lleve!", dice bajito. No quiere darle a este hecho la menor importancia, más, al volver la vista hacia el altar mayor, se percata de que el señor cura párroco también está riendo y haciéndole señas con la mano para que baje del púlpito. "¡Será envidioso ese curita? ¡Cómo se nota que el sermón da cien patadas a sus sermoncillos de principiante! Por eso quiere que me retire", piensa don Paco. Pero éste no le hace el menor caso porque se ha embalado en el sermón: ha cogido el hilo recto y bueno y corre como una liebre por un surco perseguida por un galgo. Parece que no llegará nunca al final.

Después de perorar durante tres cuartos de hora, baja sudoroso del púlpito y se refugia en la sacristía, en espera de que acabe la misa el cura de la parroquia, a fin de saludarle y decirle cuántas son dos más dos.

Por fin acaba la misa y ambos curas se presentan y se saludan. Como don Paco está muy enfadado por lo ocurrido durante el sermón, sin más preámbulos le espeta a don Tadeo:

– "Me habían dicho que los habitantes de Almussafes son muy alegres y festivos, pero yo no lo veo por ninguna parte. No he visto por las calles ni banderitas, ni pasacalles, ni tracas; tampoco ha venido nadie a recibirme y, en la iglesia, no están ni los festeros ni las autoridades del pueblo. ¡Vaya una fiesta! Además, ¿me quieres decir, tío, por qué os relais tanto durante el sermón?", pregunta don Paco en tono amenazante.

– "No te enfades, Paco -replica don Tadeo-. ¡Es que te has equivocado de pueblo! Éste no es Almussafes, es Benifaïó. Almussafes es el pueblo que viene a continuación, siguiendo el camino".

Don Paco se queda tan aturdido como si le hubieran dado un ladrillazo en el cogote; se da una palmada en la frente y contesta desalentado:

– "¡Maldita sea! ¡Si santa Rita no se aplica a fondo, no habrá forma de cobrar este sermón!".

Anacrusa

Nani R.H.

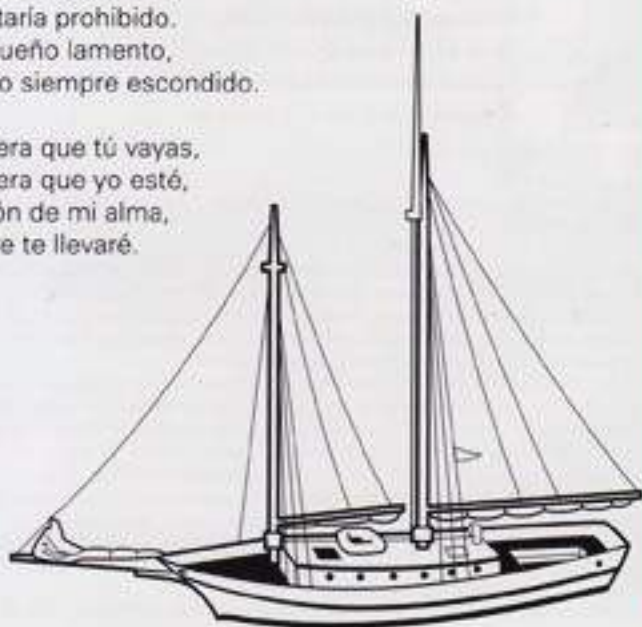
Hoy mi alma está llorando,
Está llorando en silencio
Por recuerdos añorados
Que se fueron mar adentro.

Marinero de ojos verdes,
Marinero de alta mar,
Tú que surcas por los mares
Sin temor de naufragar.
Tú que vives sin pasado
Por no querer recordar
Los anhelos de algún tiempo
Que no supiste apreciar.
No te acerques a mi vera
Pues ya no sé navegar.

Virgen de la Macarena
Dicen que todo lo curas.
Quítame este mal de amores
Que me lleva a la locura.

Nombrar lo que por ti siento
Para mí estaría prohibido.
Tú, mi pequeño lamento,
Que guardo siempre escondido.

Donde quiera que tú vayas,
Donde quiera que yo esté,
En un rincón de mi alma,
Por siempre te llevaré.

Dentista

Nani R.H.

Fue en un día de primavera,
Con su alegría y calor
Me dirigía al dentista.
Nombrarlo me da pavor.
Me armé de valor y entré
A aquella casa embrujada
Donde había una bruja mala
Que me decía: "Eso no es nada...".

En el trono me senté
Y, con muy poca alegría,
En un momento recé
El credo, el ave maría....
Y entonces el Conde entró,
Sus colmillos afilados
Y en la mano una inyección
Para los desamparados.

Así me sentía yo,
Desamparada del todo.
Aunque puestos a pensar
Que, visto desde otro modo,
La bruja no era tan mala,
Si era un hada de las buenas
Que al dentista le ayudaba
A quitarme a mí las muelas.

Cuando regresas a casa
Y el dolor ya te ha calmado,
Te dices: "Benditas manos"
Cual artista hizo en mi boca,
Que deje de tomar sopa
Y pueda dar un bocado.
De ternera, solomillo,
O quizás un bocadillo.

MORALEJA:
Si quieres llegar a viejo
y ver tus dientes brillar,
después de cada comida
los tendrás que cepillar.

Dedicada a Inma La Higuera y a Don Miguel Beltrán,
(por devolverme la sonrisa bonita).

Dedicada también a mis veinticinco mejores amigas: Maite Mari, Ana Mª Tortosa, Verónica Piles, Amparo Terrés, Esther Pedrón, Paloma Moreno, Bibiana Pastor, Sara Pla, Raquel, Mª Pilar Tornero, Lourdes Magraner, Marta Rovira, Inma Jabaloyas, Cristina Abad, Mª José Alepuz, Amparo Rovira, Paqui, Mª José, Yolanda Escudero, Rosa Mª Sáiz, Patricia, Raquel Ortiz, Julia Villora, Beatriz, Angela Huertas; también a las chicas de la cofradía del Santo Sepulcro, por tantas procesiones compartidas, Gema, Mª Carmen y Gracia, Inma Villarroya, Noelia Bonifacio.

Tova... A las chicas de la tienda de Rogelio: Pepita Duart y Mª Amparo González; A las chicas de tienda de ropa: Mª Sela y Elsa Espárra; A las chicas de la farmacia de Almudever: Sonia Grana, Carol Ferrando, Susana García y Yolanda; A las catequistas: Conchín March y Amparín Espuig; A las chicas de la papelería Machi: Carmen Raga y Mª José Machi; A las chicas del horno de Pellicer: Suni y Aurora; A mis profesoras de piano y violín del conservatorio de Benifaió: Cristina y Laura a Maite Garcés; A las chicas del coro parroquial: Conchín Año y Florencia Martínez, organista de la iglesia; A las chicas de Confecciones Roig: Mª Clotilde Roig Díaz y Pepita; A la chicas de la joyería Rodrigo: Conchín y Mª José; A las chicas de la folla Santa Bárbara: Ana Madrid, Mª Pilar Moreno, Luisa, Tili, Lolín, Loles Sotos, Mar Campos;

Mª José Duart, Jennifer Alós, Joana Campos, Mavi Rodrigo, Sonia Bartual, Mª José Castiblanques, Elena Magraner, Mª Pilar Magraner, María Rodrigo, Inma Calatayud, Esther, Paqui y Marivi Vilajos, Teresa García, Cristina y Eva Beltrán, Mª José Petit, Paula Esplugues, Amparo Greus, Amparo Sánchez.

A mis hermanas: Sonia y Toti y sobre todo, a mi madre: Mª Dolores Huertas Gómez.

al teu servei

al teu servei

al teu servei

Fotos de sempre per a tots

Arxiu fotogràfic de la Biblioteca Municipal

Teniu fotografies antigues a casa? Ens interessen! La Biblioteca municipal de Benifaió us convida que les dugueu perquè formen part del nostre arxiu fotogràfic local. No heu de desprendre-vos d'elles. Gràcies a les noves tecnologies, farem una còpia digital de la imatge, la guardarem al nostre arxiu i us tornarem l'original. Així de senzill. I així de ràpid.

Això sí, us agraïrem que juntament amb les vostres fotos, ens aporteu informació sobre el que es retrata en elles: amb la informació que ens faciliteu omplirem una fitxa amb els noms de les persones, els carrers, l'any en què es va fer i qui la va fer, etc.

Quin tipus de fotografia ens interessa? Qualsevol que tinga relació amb el poble: festes religioses, laborals, esportives, d'edificis del poble, carrers i places, esdeveniments, actuacions artístiques o culturals, colles pasqueres, fotos familiars, de bodes, bateigs, combregars, paelles familiars... Qualsevol foto és bona...

A hores d'ara ja podem agrair la col·laboració desinteressada d'una sèrie de persones que han dut les seues fotografies perquè les copiem. Mostra d'aquestes imatges són les que il·lustren aquest text. Els temes són variats. Hi ha imatges de fets puntuals com una nevada, la preparació de la llet en pols dels americans, una vista del lloc més alt del poble d'aleshores, reunions casolanes d'època, fotos familiars amb motius especials, etc.

Al mateix temps que ens deixeu la foto perquè la copiem, us demanarem que ens doneu permís per a exhibir-la al llibre de festes o exposar-la en alguna mostra de caràcter municipal. Sols cal acudir amb les fotografies a la biblioteca i demanar per

Paco Fort i el procés serà el més ràpid possible. La cultura del poble us ho agrairà.

No volem oblidar ningú, però seria deshonrós per la nostra banda no agrair la col·laboració d'aquelles famílies i particulars que com José Martínez, Paco Mateu, Francisco Estellés (q.e.p.d), Vicent Costa, Vicent A. Dorja, Joan T. Gadea, Vicent Duart, Mari Carmen Piles, Paco Villalba, la família Vicente, família Piles Vela, família Montrull Gisp, família Gadea Fabra i d'altres, ens han permès començar la col·lecció.

Dia del mestre al col·legi Santa Bàrbara any 1960. L'alumne distingit recita davant les autoritats locals: l'alcalde Gimeno, el cap de Falange, el rector, el vicari i alguns regidors. Font: Mre Carmen Piles

Actuació d'un forquet a la Plaça de bous de Benifaió. Any desconegut. Font: Vicent Costa

Fotos de sempre per a tots

Arxiu fotogràfic de la Biblioteca Municipal

Nevada del dia 11 de gener de 1960. Vista del poble des de la via del tren. Font: Vicent Costa.

Grup d'obres de vila de paille després d'acabar una casa al carrer Nou que va ser rifada. Font: José Martínez.

Grup de dones republicanes de Benifaió al anys de la Guerra Civil. Font: V.A. Doria.

Emperador de catòlica. Juny de 1965. Plaça de bous de Benifaió. Competició de coneixements de Catòlica que va guanyar Amadeu Monrull. Font: Monrull Goop.

Carrer Glorieta, ara Francisco Morote, nevada 11 de gener de 1960. Font: Vicent Costa.

Escola del mestre Asens, principis dels anys 40. Aquest mestre va fer classe darrere de l'església dalt d'on tenia després la consulta el dentista Juan Cones. Font: Paco Vilalta.

Fotos de sempre per a tots

Arxiu fotogràfic de la Biblioteca Municipal

Col·locació del penell a l'església als anys 30. Es pot veure darrere el col·legi Cristo Rey. Font: Monrull Gisp.

E.D. Benifaió. Aquest equip jugà a Madrid la fase del Campionat d'Espanya d'aficionats. Foto feta a l'antic camp de l'ambulatori. Font: José Martínez

Preparació de la llet en pols que enviaven els americans pels anys 50 i que es repartia en l'abada. Font: Monrull Gisp.

Visita de Vicent Gallart amb motiu de la celebració de sant Antoni durant la II República. El lloc és el terrat de la casa de Vicent Duart. Va ser l'última vegada que es va celebrar la festa abans de la guerra. Font: Monrull Gisp

Missioners a Benifaió. El pare Larrauri acompanyat de dones de Benifaió durant les missions que es feien pels anys 50 al nostre poble. Font: Albuxech

Feries agrícoles a Fera. Anys 60. Font Vicent Costa

Fotos de sempre per a tots
Arxiu fotogràfic de la Biblioteca Municipal

Dona amb el bated. Fons J.T. Gadesa

Vista de la plaça des de l'església. Any desconegut. Es pot apreciar la banda de música tocant a la plaça. Font: Montrell Gisp

Preparem el Fòrum local de Medi Ambient

Durant el segon semestre d'enguany, des de la Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament de Benifaió, es treballa en la creació del FÒRUM DE MEDI AMBIENT, pilar essencial dins la fase de participació del procés d'Agenda 21 Local encetat pel nostre municipi en juny del 2000 amb la signatura de la Carta d'Aalborg i la nostra inclusió en la Xarxa de ciutats i pobles europeus cap a la sostenibilitat.

L'Agenda 21 local és un procés pel qual cada municipi es compromet a "ambientalitzar" la seua gestió, és a dir, considerar com una part essencial el medi ambient i la qualitat de vida dels ciutadans en totes les accions i projectes que porte a terme i de caminar cap a un "desenvolupament sostenible". Per a una bona aplicació de l'Agenda 21 local és clau la participació ciutadana, ja que a través de les opinions de la ciutadania és com es detecten, vertaderament, les necessitats i aspiracions de la població i com es pot tenir un accés adequat i objectiu a la informació ambiental del municipi.

A principis del mes d'octubre, en una jornada divulgadora oberta al públic, es presentarà el Fòrum de Medi Ambient de Benifaió, com a òrgan consultiu per a la

reflexió i debat cívic de les qüestions municipals que afecten la qualitat de vida i el medi ambient de Benifaió.

L'objectiu d'aquest fòrum ambiental és promoure i canalitzar la participació ciutadana per a dissenyar un model de desenvolupament sostenible per a Benifaió, presentant propostes, iniciatives o suggeriments i analitzant qualsevol iniciativa que afecte el municipi.

Entre els camps d'actuació d'aquest fòrum ambiental es trobaran les campanyes de sensibilització ciutadana i d'educació ambiental (recollides selectives, sorolls, estalvi d'aigua...), i l'estudi de les actuacions i solucions dels impactes ambientals d'activitats i infraestructures del municipi, entre d'altres.

Tot i no estar encara establert l'instrument de participació més adient per a Benifaió es pretén que la composició del fòrum siga representativa de la realitat social del municipi. Podrà ser membre, a més de les principals associacions veïnals, qualsevol veí o veïna de Benifaió interessats en defensar els interessos del poble sense necessitat de representar a cap associació legalment constituïda.

THE EUROPEAN
SUSTAINABLE CITIES & TOWNS
CAMPAIGN

Formar per a treballar: AEDL

Agència d'Ocupació i Desenvolupament Local

La passada primavera, l'Ajuntament de Benifaió va comptar amb uns treballadors especials: eren els joves alumnes del Programa de Garantia Social d'Empleat d'Oficina, que van estar entre nosaltres fent les pràctiques corresponents a aquest curs. Aquests alumnes posaren en pràctica els coneixements adquirits durant la primera fase formativa del PGS als diferents departaments municipals. I, en finalitzar el curs, tres alumnes han aconseguit un contracte de treball a l'Ajuntament per a tres mesos (20% de l'alumnat) i, actualment, quatre alumnes estan treballant en diferents empreses del municipi, gràcies al compromís i suport dels diferents docents, tècnics i empresaris que han apostat per això.

Van ser 12 els alumnes que participaren en aquest Programa de Garantia Social, dels quals el 73% han estat dones. La majoria dels participants (el 87%) són residents a Benifaió i tots són menors de 19 anys, predominant els alumnes de 16 anys (53%). Els assistents han sigut alumnes escolaritzats en el segon cicle d'Educació Secundària Obligatòria a diversos nivells, des de segon fins a quart, a més de dos alumnes provinents d'un programa de diversificació familiar.

Durant aquesta acció formativa els alumnes han rebut formació en l'ofici d'Empleat d'Oficina, a més de Formació Bàsica, Orientació Laboral, Activitats Complementàries i Tutories individualitzades. Els alumnes que han acabat el curs han obtingut un títol de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació, de 900 hores de formació, de les quals, 240 han estat de treball a l'Ajuntament.

A més, s'ha aconseguit que un alumne es presente a les proves de Cicles

Formatius, ja que té interès per continuar en el Sistema Educatiu Reglat, i uns altres estan interessats en traure's el Graduat en ESO. De dilluns a divendres i entre les 9 i les 14 hores, tots aquells que vulguen fer qualsevol tipus de consulta sobre treball o formació ocupacional tenen al seu abast l'Agència d'Ocupació i Desenvolupament Local, l'AEDL. Es troba a la quarta planta de l'Ajuntament de Benifaió i la seua responsable és Teresa Aragón.

S'ofereix ara la possibilitat d'inscriure's en el Programa de Garantia Social de Pintor-Empaperador, per començar el proper mes de setembre. Aquest curs està orientat a la formació de joves d'entre 16 i 25 anys que no han superat l'ESO i que no tenen cap titulació de formació professional. El PGS és un curs gratuït. L'objectiu del qual és obrir les portes al món del treball, amb la possibilitat de poder continuar estudis posteriors en cicles formatius de grau mitjà. El curs presenta la següent estructura:

- Formació Específica: amb classes teòriques i pràctiques de Pintor-Empaperador i amb un període de pràctiques amb contracte.
- Formació Bàsica: sessions de continguts essencials de llenguatge, matemàtiques i ciències socials.
- Formació i Orientació Laboral: des d'on s'orientarà per buscar treball després del curs.
- Activitats complementàries: esportives, culturals i professionals.

Les classes s'iniciaran en setembre de 2004 i finalitzaran en maig de 2005.

A l'Agència podràs trobar els següents serveis:

- Servei d'informació i orientació laboral adreçats a les persones que busquen treball.

Formar per a treballar: AEDL

Amb dissenys d'itineraris individualitzats que s'ajusten a les necessitats de cadascú i assessorament en tècniques de recerca de treball.

- Servei d'informació i assessorament empresarial per a emprenedors, on els nous empresaris es poden informar sobre els tràmits pertinents per muntar el seu propi negoci.

- Gestió d'una borsa activa d'ocupació, que posa en contacte aturats i empreses.

- Servei de foment de l'ocupació pública que promou la contractació d'aturats del municipi per a la realització de diferents obres i serveis d'interès general i social.

- Gestió de diferents accions formatives com:

- Programes de Garantia Social per a

menors de 25 anys que no han aconseguit els objectius de l'ESO.

- Tallers de Formació i Inserció Laboral per a discapacitats.

- Formació Ocupacional per a aturats.

- Cursos de Manipulador d'Aliments.

- Formació contínua per a treballadors.

Si vols més informació, pots acudir a l'Agència d'Ocupació i Desenvolupament Local:

Aedl
Ajuntament
Benifaïó

Ajuntament de Benifaïó
Plaça Major, 15 4ª planta
Tel. 96 178 10 19
E-mail: benifaio_adl@gva.es

Participants en el PGS d'Emplest d'Oficina

Benifaió ja està en el Fons Valencià per la Solidaritat

Una jove de Benifaió participa en la VII edició del programa "Nosotros seremos su voz" del Fons Valencià per la Solidaritat.

Francis Ferris Duarte, benifaionera de 26 anys llicenciada en dret, participa enguany en el programa "Nosotros seremos su voz" que, des de fa set anys, realitza el Fons Valencià per a la Solidaritat. Aquesta és la primera vegada que Benifaió se suma a aquest programa, després d'adherir-se el passat mes de març al Fons Valencià per la Solidaritat.

Francis Ferris Duarte viatjarà a Hondures el proper dia 14 de juliol. Estarà allí tot un mes convivint en una casa refugi amb dones maltractades i xiquets, que són el col·lectiu més perjudicat per les desigualtats i els abusos. Des de principis de 2004, aquesta jove ha assistit a sessions formatives per preparar el seu viatge a Hondures. "La situació que experimenten aquestes persones és molt diferent, i molt més greu que la que es pot donar ací", ens comenta. És per açò que el programa està destinat a convertir-se en una presa de contacte directa sobre

Cooperants valencians que participen al programa "Nosotros seremos su voz" del Fons Valencià per la Solidaritat

Benifaïó ja està en el Fons Valencià per la Solidaritat

temes com els drets de la dona, aspectes legals, economia, lideratge, higiene, etc..

Aquesta benifaionera és una dels cinquanta cooperants que integren el grup que viatjarà fins a Centreamèrica entre els mesos de juliol i agost. L'objectiu del programa és fomentar la sensibilització dels cooperants, integrar-los en la realitat que presenten els països de Centreamèrica per a, així, poder conèixer els principals problemes de la població. El següent pas del projecte és la comunicació i la difusió de l'experiència que han viscut els cooperants. D'aquesta forma, el que es pretén és conscienciar a la resta de la societat de la situació tan precària que pateixen els pobles de Centreamèrica.

En aquest viatge, Francis Ferris espera "sensibilitzar-se al màxim per a poder entendre les necessitats més urgents de aquests col·lectius", assegura que "és la millor forma d'aprendre i de poder entendre millor altres cultures. És una experiència en primera persona que no es pot comparar

amb altra cosa". Aquesta jove de Benifaïó ja havia viatjat a Estats Units, i destaca la idea de "les fortes diferències que hi ha entre països del nord i els països del sud."

La seua experiència amb el voluntariat es va iniciar en albergs, formant-se en diferents aspectes de l'àrea de sensibilització. A més a més, ha cursat un màster en Relacions Internacionals en el que es va especialitzar en dret internacional.

La casa refugi on passarà la major part del temps aquesta jove, està situada a 10 quilòmetres de Tegucigalpa, ciutat en la que es troba l'oficina de l'Associació per al Desenvolupament Poblacional, que treballa en col·laboració amb els participants del projecte valencià.

Des de la Regidoria de Serveis Socials, s'anuncia que les bases per a poder participar en futures edicions del programa "Nosotros somos su voz" estaran a disposició de tots els benifaioners a partir del pròxim mes de novembre.

Homenatge als nostres esportistes amb la Gala de l'Esport

Aquest any, de bell nou, es torna a celebrar la GALA DE L'ESPORT, tot i que, a diferència de l'última edició que fou a l'any 1991, aquesta vegada se celebrarà durant les Festes Patronals; es tracta d'una petició del Consell Municipal d'Esports que les Regidories de Festes i d'Esports intentaran portar a cap.

Serà el dilluns 16 d'agost i estarà presentada per Salvador Campos, veí de Benifaió, periodista de Televisió Espanyola i gran enamorat dels esports, al qual agraïm profundament la seua col·laboració.

Shan instaurat quatre premis:

Millor esportista individual

Esportista nascut o no a Benifaió però que milita en un club o associació esportiva local que es considere que ha aconseguit l'èxit esportiu més significatiu, important o que ha tingut major ressò.

Major èxit esportiu col·lectiu

Grup d'esportistes que formen part d'un equip que pertany a un club o associació esportiva de Benifaió que es considere que ha obtingut l'èxit esportiu més important, significatiu o de major ressò.

Millor esdeveniment esportiu organitzat per una associació o club esportiu

Aquell esdeveniment, trofeu o acte organitzat per una associació o club esportiu de Benifaió que, en opinió dels membres del Consell, tinga un clar interès social i esportiu, amb un grau d'incidència important dins l'àmbit local.

Associació o entitat en ferma progressió de les seues activitats

Associació o entitat esportiva de Benifaió que, en el transcurs del darrer any, s'haja significat per un increment considerable en

les seues activitats socials donant com a resultat un augment de la participació, amb un clar interès social i esportiu.

La Gala de l'Esport consistirà en un sopar que se celebrarà al Col·legi Santa Bàrbara. Els tiquets per tal d'assistir a aquesta gala es podran comprar del 9 al 13 d'agost i entre les 11 i les 13 hores. Es vendran a la segona planta, al Despatx d'Alcaldia. Cada assistent rebrà, junt amb el seu tiquet, un sobre amb quatre paperetes, cadascuna de les quals inclourà quatre nominacions per premi. Així, cada un dels assistents a l'acte podrà decidir amb el seu vot quins són els premiats. S'haurà de marcar amb una creu i amb bolígraf l'opció escollida i donarà el sobre a l'entrada del sopar, que començarà a les 21,30 hores del dilluns 16 d'agost i tindrà un cost de 18 euros per persona, del quals, 10 seran a càrrec dels participants i els altres 8 de l'Ajuntament.

Mentre se sopa es farà el recompte dels vots. Comptarem amb l'actuació dels balladors Sara Salvador Martínez i Jesús Isidro Blázquez Fernández, que oferiran una exhibició de balls de saló i balls esportius, els quals, des de fa dos anys es presenten a competicions oficials amb importants guardons.

Homenatge als nostres esportistes amb la Gala de l'Esport

A continuació tindrà lloc el lliurament dels premis i per finalitzar l'acte i per a tot aquell que vulga continuar la festa comptarem amb l'actuació de l'orquestra New Epoca.

Aquells veïns i veïnes de Benifaïó que no vulguen participar en el sopar, però sí en la festa tindran accés al recinte a partir de les 23,30 hores de la nit.

Independentment del resultat de les votacions populars, la Regidoria d'Esports vol agrair a tots els clubs el talent i la disposició que han tingut en les reunions del Consell d'Esports, desitjant-vos que passeu unes bones festes.

associacions

La trajectòria d'un músic

Societat Artística Musical

Poques vegades un artista és reconegut internacionalment, però tal volta és més difícil que et reconeguen l'èxit a la teua terra, per part de la teua gent ...

Quan un xiquet o xiqueta comença a estudiar música, com ara al Centre d'Estudis Musicals, l'escola de música de la Societat Artística Musical, no sap què li oferirà el futur: si seguirà estudiant, si podrà compaginar-ho amb altres estudis, si es dedicarà professionalment i podrà treballar en allò que vol i que a la vegada és la passió de la seua vida. Moltes coses o persones determinen la trajectòria d'una vida, però algú o alguna cosa fa descobrir la grandesa de la música, quan estàs estudiant un instrument. La societat i la família ubiquen part del camí. I eixe és el cas, entre d'altres, de Pascual Martínez Forteza. Enguany, l'Ajuntament ret homenatge a la seua trajectòria, i des de la Societat Artística Musical, ens enorgulleix i així volem compartir-ho amb el poble.

Però no podem oblidar-nos de l'altre músic afeccionat o amateur, que sense dedicar-se plenament a la música, gaudeix d'ella des de dins, compartint-ho amb gent de diferents generacions. Vivències i excursions musicals que van paral·leles a la vida, i que després de tantes vides i amb més de setanta-cinc anys de societat musical, podem presumir de ser, la societat i els seus socis i músics, un moviment cultural assentat i amb il·lusió de seguir endavant.

La cultura és directament proporcional a la pau, la bonança i la prosperitat i això suposa una societat creadora i productiva, que mostra en l'art la seua expressió. Reconèixer l'artista, gran i petit, professional i afeccionat, és admetre que Benifaió és un poble treballador i culte i amb vistes al futur.

Concert celebrat per commemorar el primer premi del Certamen de Cullera, abril de 1947

Amas de Casa "Tyrius"

En primer lugar, desde esta ventana abierta que nos ofrece el programa de Fiestas Patronales, queremos dar a conocer a todas las AMAS DE CASA de Benifaio que tenemos nuestra nueva sede en la calle de San José de Calasanz, número 4, en los locales cedidos por nuestro M.I. Ayuntamiento y que ponemos a la entera disposición de las asociadas.

Con el esfuerzo aunado de todas nosotras, hemos hecho posible la puesta en marcha y ejecución de diversas actividades, tales como, viajes culturales, excursiones, charlas, cursillos y colaboraciones.

Entre las actividades realizadas hemos viajado a Castellón, hemos visitado la Delegación del Gobierno Valenciano y el museo de Bellas Artes, y hemos comido en el Puerto de Castellón. También hemos visitado el Oceanográfico de Valencia y hemos hecho una excursión a Caravaca de la Cruz.

Se han dado charlas sobre enfermedades oculares, control de sobrepeso y su tratamiento, autoestima de la mujer, aprender a vivir con el Alzheimer, sobre medicación familiar y acerca de la Navidad. Además se ha hecho una demostración sobre un menú navideño y una charla sobre la familia en la Navidad.

También ha tenido una gran acogida el curso de pintura en cerámica y sobre todo el novedoso cursillo de bolillos, con los trabajos del cual se montó una muy lograda exposición en una de las salas de la Casa de la Cultura.

Se han realizado colaboraciones en el desarrollo y ejecución del Rastrillo, en la Cuestación contra el Cáncer y en el Día de Nuestros Mayores.

No queremos terminar sin dar las gracias a la Corporación Municipal que con nuestro Alcalde, Jesús Tortosa, al frente, nos ha dado todo su apoyo.

Nuestro saludo y mejores deseos para siempre, pero en especial para estas Fiestas Patronales de 2004.

Asociación de Familiares de Alzheimer de Benifaió

EL ALZHEIMER es un enfermedad degenerativa de las células de origen desconocido que produce un deterioro de las capacidades físicas y psíquicas. Los enfermos pierden la facultad de desenvolverse por sí mismos en las actividades de la vida diaria.

La mayor parte de las personas que padecen esta enfermedad son atendidas por sus familias, que se encuentran ante una enfermedad que desconocen y que, día a día, les plantea nuevas dificultades y retos.

Por este motivo, el 13 de diciembre de 2003 se puso en marcha AFAB, la Asociación de Familiares de Alzheimer y otras demencias de Benifaió, para dar respuesta a las necesidades de las personas con demencia y de sus familiares. Nuestro primer objetivo es crear una unidad de respiro con un programa completo de terapias de mantenimiento y, paralelamente, con la tranquilidad de saber que nuestros familiares

están bien atendidos por profesionales y voluntarios.

Las actividades que tiene previsto realizar a lo largo del año 2004 son las siguientes:

1. Formación de familiares.
2. Taller intergeneracional y de animación sociocultural.
3. Servicio de mediación familiar.
4. Servicio de asesoramiento jurídico.
5. Servicio de valoración y asesoramiento nutricional.
6. Valoración neuropsicológica de las personas con demencia.
7. Programa de estimulación.
8. Programa de voluntariado.
9. Grupos de autoayuda.
10. Orientación en momentos de crisis.
11. Taller de musicoterapia.
12. Taller de risoterapia.
13. Acogida de nuevas familias.
14. Difusión de información sobre las demencias y sobre la asociación.
15. Día Mundial del Alzheimer.

Si estás interesado en participar en nuestra asociación como familiar de una persona afectada, como voluntaria/o, o como amigo/a de la asociación, ponte en contacto con la asistente social de Benifaió.

Associació de Mares i Pares del Col·legi Santa Bàrbara

QUÈ FEM A L'AMPA DEL COL·LEGI PÚBLIC SANTA BÀRBARA?

L'AMPA del col·legi públic és una associació amb uns objectius clars i concrets, definits als nous estatuts. Tot i que el camí està ple de pedres, obstacles i burocràcia; com una formigueta hem aconseguit que es facen realitat els objectius que enumerem a continuació:

- Aula d'informàtica. Actualització tecnològica.
- Eliminació de riscos, arbres malalts, clots al pati, i porteries perilloses. Integritat física de l'alumnat.
- Adequació del pati infantil. Amb engronadors homologats.
- Consolidació d'activitats lúdiques amb el sopar de fi de curs, xocolata amb xurros a les Falles, visites a l'Hemisfèric, a Port Aventura, Terra Mítica, Ciutat de les Ciències, etc... Tot per apropar les famílies a l'entorn educatiu.
- Diverses Jornades Café-col·loqui. "Comunicació pares-escola".

- Simulacre d'evacuació. Prevenció en situacions de risc d'incendi i altres situacions.

- Cooperació pedagògica i de mitjans didàctics amb el professorat.

Actualment, també estem apunt de resoldre, mitjançant la insistència continuada a través de sol·licituds a la Conselleria de Cultura i Educació i, en última instància, amb un recurs per via administrativa que hem tramés a través del Defensor del Poble, amb les següents peticions de caràcter urgent:

- Dotació d'ordinadors a l'aula d'informàtica.
- Adequació d'instal·lacions elèctriques.
- Instal·lació de calefacció a gas ciutat.
- Construcció d'un gimnàs cobert.
- Alarma antirobatori i d'incendis.
- Millores generals d'estructura de l'edifici.

Tot açò, és el que nosaltres, com a AMPA, considerem Millora a la qualitat de l'ensenyament públic, la qual cosa esperem que algun dia algú se n'adone.

Cáritas Parroquial

CÁRITAS PARROQUIAL está formado por un grupo de personas cristianas que, no por estar mejor dotadas ni por tener más aptitudes que el resto de la Parroquia sino por una inquietud interior, consideró necesario hacerse cargo de esta institución hace años.

ACTIVIDAD DE ACCIÓN SOCIAL

1. ACOGIDA. La ACOGIDA la llevan a cabo voluntarios, que han realizado unos cursos especiales de formación, y se realiza en el local de CÁRITAS todos los martes de 18:30 a 20:00 horas.

2. CLASES DE CASTELLANO. La comunicación entre las personas es esencial para su desarrollo como seres humanos y para su integración y conocimiento cultural. Por este motivo tiene especial prioridad esta actividad en el grupo, al que acude o puede acudir cualquier persona de lengua extranjera que desee aprender nuestro idioma escrito y hablado.

Las clases se imparten en una casa cedida por unos vecinos de Benifaió en la calle de Caballeros, 20 los días martes y jueves de 8:30 a 9:30 de la noche. Por supuesto, los profesores son voluntarios de CÁRITAS.

3. ROPERO. Está situado en el local lindante con el de ACOGIDA y se abre el mismo día para facilitar la adquisición de la ropa a las personas que acudan a la acogida para otros servicios. La ropa tiene un precio simbólico para reinvertirlo en otros proyectos.

 **Cáritas
Parroquial**
Benifaió (Valencia)

4. RECOGIDA DE ALIMENTOS. Los alimentos se recogen en colegios o en la Abadía por Navidad y se distribuyen a las personas necesitadas que lo solicitan, y cuando sobra, va a los asilos.

5. ACTIVIDAD DE SENSIBILIZACIÓN. Tiene por objetivo sensibilizar a la Parroquia y a la sociedad en general sobre las diferentes realidades de pobreza y exclusión, dando a conocer las acciones que CÁRITAS realiza, denunciando las situaciones de injusticia, fomentando la cultura de la solidaridad y promoviendo actitudes de conciencia crítica, acogida y compromiso. ¡Cómo! charlas y coloquios, teatros, oraciones, campañas como la cena de Navidad con inmigrantes que se realiza todos los años entre voluntarios de CÁRITAS y los inmigrantes donde se comparte, aparte de la comida, inquietudes y cultura. Detrás de estas actividades está el trabajo de voluntarios y el deseo de lograr una sociedad con oportunidades para todos.

Club de Bàsquet "Marcelina"

José Manuel Gamir Segura
President C.B. "MARCELINA"

El passat dia 16 de setembre de 2003 es va iniciar la temporada 2003/2004 per al Club de Bàsquet 'Marcelina' de Benifaió, i per celebrar-ho es va jugar un partit de bàsquet ACB al Pavelló municipal, que va enfrontar el Pamesa de València i l'Etnosa d'Alacant, on es va oferir un gran espectacle.

Des d'ací volem donar les gràcies a l'Ajuntament i, especialment, al Regidor d'Esports, En Xavier Martínez i Fontestad, així com a totes les empreses que van col·laborar perquè aquest encontre es poguera dur a terme.

Enguany hem seguit augmentant el nombre de jugadors en totes les categories. A més, s'ha aconseguit i superat l'objectiu

esportiu marcat a l'inici de la temporada.

L'equip Pre-benjamí, entrenat per Paola Gadea Fabra, ha guanyat tots els partits (excepte un) de la seua lliga i s'ha proclamat campió.

L'equip Benjamí, entrenat per Desiré Bru Bisbal, s'ha proclamat també campió de la II Lliga La Ribera.

L'equip Aleví "A", entrenat per Marta Ortiz Martínez, ha quedat en tercer lloc en la lliga dels XXII Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana.

L'equip Aleví "B", entrenat per Sensio Sanfelix Montagut, ha quedat en quart lloc en la lliga dels XXII Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana. L'equip Infantil, entrenat per José Antonio Gamir Villar, s'ha proclamat

associació

BENIFAIÓ FESTES'04

71

Club de Bàsquet "Marcelina"

subcampió dels XXII Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana, ha aconseguit així l'ascens a la categoria d'Iniciació al Rendiment. A més, ha guanyat a principi de temporada el Torneig 'Apertura' d'Alcàsser i, a la fi de la temporada, campió del II Torneig d'Estiu de Carcaixent.

L'equip Cadet, entrenat per Francisco Martín de Bolaños Gamir, ha aconseguit el

tercer lloc en els XXII Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana, i ha sigut semifinalista en el Trofeu Federació.

L'equip Junior, entrenat per Jesús Plaza Sanz, ha quedat en el catorzè lloc en la Lliga de la F.B.C.V. en categoria preferent, a causa de les nombroses lesions que ha sofert aquest equip. L'equip Senior 'B', entrenat per Fernando Gil Navarro, ha quedat en el

ALEVÍ 'A':
Marta Ortiz Martínez (entrenadora),
Carolina Beltrán Casanova,
Daniel Vela Gómez,
Josep Rosa Hervás,
José Manuel Ferrando Sanz,
Francesc Duart Escrivà,
Edgar Ribera Martínez,
Dario Gómez Gélvez,
Eric Delgado Subirats,
Juan José Cuadros López i
Josep Maria Botella Martínez.

ALEVÍ 'B':
Sensio Sanfelix Montagut (entrenador),
Serg: Asins Alepuz,
Manuel de la Cruz Anrubia,
Raul Lladó Gómez,
Carles Asensí Seguer,
Jesús Rosaleny Maiques,
Marc Ferrà Ruiz,
Kevin Itáñez Pasamius,
Adrián Martínez Criado,
Josep Vicent Minguez Martínez i
Carles Sánchez Chirai.
S'incorporaren més tard,
Guillem Blasco Piles,
Javier Mari Giner i
Alvaro Yago Ruiz.

Club de Bàsquet "Marcelina"

dotcé lloc de la Lliga de la F.B.C.V. en la categoria primera Zonal. L'equip Senior "A", entrenat per Jorge Hornos Abad, ha aconseguit la sisena plaça en la categoria segona Autònoma, s'estrena així en aquesta categoria.

L'objectiu esportiu marcat per a la pròxima temporada, és seguir pujant el nivell, amb treball i esforç, per part de tots els esta-

ments del club, i tots els jugadors, des dels més menuts fins als més majors.

Per aconseguir aquest objectiu la temporada vinent, seguim amb l'organigrama d'entrenadors, directora esportiva, entrenador específic, formador d'entrenadors base, i de tots i cadascun dels entrenadors.

Volem fer una crida a tots els xiquets que vulguen inscriure's per a la propera tempo-

INFANTIL:

José Antonio Gamir Villar (entrenador),
Paco López Piles,
Andrés Asins Alepuz,
Alfredo Ull Merino,
Rubén Martínez Criado,
Franc Santos Garrido,
Victor Martínez Pozuelo,
Borja Vázquez Salom,
Josep Añó Gasp.
Altres jugadors d'aquest equip
que no estan en la foto són:
Miriam Bernabeu Fernández,
Alexandre Cervera González,
Victor Losquillo Navarro,
David Tordera Beltrán,
Miguel Angel Satorres Pérez,
Marçal Joanes Roses.

JUNIOR:

Jesús Plaza Sanz (entrenador),
Eduardo Clérigues Piles,
José Beltrán Rovira,
David Canet Esparza,
Enric Mari Moreno,
Pablo Perelló Rocafort,
Salvador Hernández Gómez,
Juan Miguel Ramón Roig,
Javier Maiques Soler,
Jorge Clérigues Blasco i
Javier Hornos Abad,
que no està en la foto.

Club de Bàsquet "Marcelina"

rada, perquè vinguin a practicar el bàsquet amb nosaltres. Especialment volem fer una crida a les xiques, per a la formació d'equips femenins, atès que és un dels principals reptes que té aquest club.

Agraim a tots els pares i mares l'esforç realitzat, en acompanyar els seus fills als partits i als encontres esportius realitzats. Així com agrair als nostres col·laboradors, Fenix Comunicacions, allò que el seu propietari, Emilio Sanlucas, que a més, ha tingut

un gran detall amb els jugadors de l'equip que patrocina, l'assessoria Assegrup, amb l'ajuda de Pepe, i a l'Òptica Clèrigues, on Carmen està sempre al costat de l'esport a Benifaió.

Per últim, agrair a l'Ajuntament de Benifaió, i especialment al Regidor d'Esports, En Xavier Martínez i Fontestad, l'ajuda que ens ha proporcionat i el tracte rebut, per portar endavant aquest projecte esportiu.

BENJAMÍ:

José Antonio Gamir Villar (entrenador),
Adrián Sánchez López de Andújar,
Marcel Vilalba Cortés,
Alejandro Mas Pons,
Alicia González Martí,
Pere Duart Abadía,
Borja Ausina Eugenia,
Joan Peris Martí,
Juan Izquierdo Pons,
Ezequiel Duart Rovira,
Samuel Rosaleny Maiques,
Jorge Ródenas Espl,
Diego Salvador Pardo.
Altres jugadors que no
están a la foto són:
Carlos Tomás Ridaura i
Oscar Ujaque Hurley.

CADET:

Francisco Martín de Bolaños Gamir (entrenador),
Pablo Rodrigo Soriano,
Gabriel Peris Martí,
Manuel Tordera Beltrán,
Joan Vicente Girona,
Marco Salvador Pardo,
Jesús Salvador Domingo Bonillo,
Javier Beltrán Ciscar,
Simó Martí Olmos,
Marc Sanz Martínez,
Quique González Megraner,
Borja Puchal Belda i
David Saz Burgos
(no está a la foto).

Club de Bàsquet "Marcelina"

PRE-BENJAMÍ:

Paula Gades Fabra (entrenadora),
 Alfredo Mompó Serrano,
 Vicenç Rovira Esteve,
 Luis López Añó,
 Jaume Llerma Castillo,
 Alejandro Rabadán Fernández,
 Sergio Cucco Rodríguez,
 Sergio Cuadros López,
 Javier Tortosa Juanes,
 Jorge Duart Baltasar,
 Pablo Rovira Serrano,
 Víctor Campos Navarro.
 S'incorporaren més tard,
 Marcos Vázquez Salom,
 Jordi López Marco i
 Nacho Mari Giner.

SENIOR 'A':

Jorge Hornos Abad (entrenador),
 Jorge Seguí García,
 Jorge Ullós Alarcón,
 Manuel Barberán Piles,
 José Alberto Ascoz Garrido,
 Carlos Grancho Bosch,
 Abraham Rico Benítez,
 Ramón Girona Domingo,
 David Moreno Romay,
 Manu Artich Albuixech,
 José Antonio Gamir Villar i
 Agustín Marqués de la Cruz.

SENIOR 'B':

Fernando Gil Navarro (entrenador),
 Fernando Lladó Navarro,
 Jose Maria Ciscar Rovira,
 Alvaro Ausina Annubia,
 David Perelló Orts,
 Víctor Cuerda Mas,
 Efrén Izquierdo Celaya,
 Oscar Martínez Sant,
 Francisco Macián Díaz de Heredia,
 José Serrano Martínez i
 Alvaro Girona Duart.
 A més de Pau Canet Esporza i
 Alvaro Martínez Ciscar,
 que no estan en la foto.

Club Deportivo Benifaió

Se ha completado la segunda temporada después de la fusión entre los dos clubes de fútbol existentes en nuestra localidad, con resultados prometedores. Esto nos ha animado, basándonos en la experiencia, a completar la estructura del club para mejorar sus resultados en un futuro inmediato.

Como aspectos relevantes de la sección de fútbol base, amén de los buenos resultados deportivos, se pueden enumerar la cesión de jugadores al Levante U.D. para disputar torneos de fútbol base, e incluso un equipo completo. Otro aspecto a resaltar es el interés mostrado por escuelas de prestigio hacia jugadores de diferentes categorías. Escuelas como la del Villarreal C.F., el Levante U.D. o el Benimar E.D.I.

La sección de fútbol sala ha logrado que por primera vez en la historia deportiva de Benifaió, se disputaran las finales provinciales de la Copa Federación en todas sus categorías. Evento marcado por el éxito.

Pero si algo ha marcado esta temporada ha sido el éxito sin paliativos del equipo de fútbol amateur al subir a Primera Preferente, a falta de dos jornadas para la finalización de la temporada, siendo campeón de la Liga de primera Regional en su grupo quinto.

El equipo conformado en su inmensa mayoría por jugadores de la cantera, hasta un total de 15, de 20 fichas.

La 5ª Gala del Fútbol, organizada por la Federación de Fútbol de la Comunidad Valenciana, delegación de la Ribera, se saldó con siete trofeos de los nueve que como máximo hubiéramos podido conseguir: al campeón, al mejor jugador de la categoría, al mejor entrenador, al portero menos goleado, al equipo que más ha cuidado su cantera, al directivo dedicado durante su vida al fútbol y al entrenador de fútbol sala por su dedicación a este deporte.

En la nueva temporada esperamos realizar una campaña digna en Preferente, donde esperamos el apoyo de nuestros aficionados, que pueden compatibilizar perfectamente su afición al Valencia o al Levante con el equipo de su pueblo, que realmente necesita de su apoyo.

Nuestra política es continuar con jugadores de nuestra cantera y recuperar otros originarios de nuestra población que están en otros

Agrupación de Voluntarios de Protección Civil

equipos. Con ello no sólo cumplimos con el anhelo de la afición, que jueguen "jugadores del poble", sino con el de la Junta Directiva.

Esperamos escuchar en la nueva temporada el grito de guerra proferido por nuestros aficionados en todas las categorías y secciones: *¡¡¡IVA RALLAETS!!!*

C.D. BENIFAÏÓ
C/ Nueva nº 52, 1º, 2º - 46450 Benifaïó
Tfno. y Fax: 96.179.55.64

La Agrupación Local de Voluntarios de Protección Civil les saluda y felicita las fiestas patronales a todos los vecinos.

Así mismo, les agradece el apoyo y colaboración que nos prestan facilitándonos nuestras tareas encomendadas que, de manera voluntaria y altruista, realizamos con el fin de garantizar la seguridad y el orden en los actos públicos y situaciones de emergencia.

Club de Gimnasia "El Maillot"

Inma Gas

Una vez más, el Club "El Maillot" está llevando a cabo uno de sus objetivos principales, que nos propusimos al comienzo de fundar dicho club en el año 1993, el de fomentar la gimnasia e integrarse en el mundo del deporte. Tanto entre los mayores, con la gimnasia para la Tercera Edad, en la que el club colabora con la UDP en las instalaciones del mismo de una manera desinteresada y que nos enorgullece ver crecer con fuerza, puesto que hacer deporte a estas edades es un aliciente, una manera de distraerse y otra forma de ver la vida, según dice el dicho "quien mueve las piernas mueve el corazón".

Durante todo el curso trabajan con mucho esfuerzo todos juntos con el fin de llegar a final de curso para demostrar su trabajo en la demostración para mayores que este año celebramos el 2 de junio en el polideportivo de Benifaió.

Como con las actividades de aeróbic y mantenimiento, que también pudieron demostrar junto con los demás colectivos Infantil y Tercera Edad, en la VII Tarde de Aeróbic del fin de curso, con la exhibición celebrada el pasado 5 de junio en el polideportivo de Benifaió.

El Club de Gimnasia "El Maillot" os desea felices fiestas.

Penya El Coet

Proiectio Escena

La penya "El Coet" vol felicitar el poble de Benifaió en les nostres Festes i, com tots els anys, estarem al costat de l'Ajuntament preparant la 'desperta', la processó, així com les 'cordaes', col·laborant al màxim amb l'Ajuntament i els Clavaris.

Enguany volem fer-li un reconeixement als fundadors de la penya ja que, gràcies a ells i a altres penyes que han hagut durant estos anys, esta festa continua celebrant-se al nostre poble.

Ja fa alguns anys, quan la 'cordà' se celebrava oberta, no sols a la Plaça Major sinó que la gent tirava coets en molts carrers del poble, la 'cordà' passà de ser un motiu de celebració a ser un motiu de queixa dels veïns, que feu que després de passar per moments crítics per a la nostra festa coetera, es decidira, finalment, que es tancara la Plaça i que la 'cordà' es fera com la coneixem actualment.

Bo, volem tornar a donar les gràcies als fundadors de la Penya, així com a les altres penyes, als Clavaris i a tot el poble de Benifaió que participa en esta festa nostra, ja que als altres pobles d'al voltant, on feien 'cordaes', han deixat de fer-les (Almussafes, Alginet, Sollana, Algemesí, etc...) puix volem que Benifaió continue sent un poble COETER.

Des de gener d'aquest any existeix aquesta associació d'àmbit cultural al nostre poble. Des de PROIECTIO ESCENA intentem difondre la cultura mitjançant actuacions, exposicions, tallers i cursos.

Hui, els convidem que puguen formar part d'aquest projecte perquè dia a dia, i a poc a poc l'associació progresse, ja que fins hui no ha hagut molta col·laboració per part i d'algunes entitats representatives.

Projectes realitzats durant aquest any:

- Taller de teatre per a xiquets i adults.
- Col·laboració amb la gala celebrada amb motiu del 25 aniversari dels Ajuntaments Democràtics.
- Col·laboració en la gravació d'un curtmetratge.

Pròxims projectes:

- Jornada de PRESENTACIÓ de l'Associació.
- Jornada de recuperació de la memòria històrica.
- Continuació del taller de teatre. I molts més projectes dels quals vos informarem

Una salutació cordial des de Proiectio Escena i una felicitació sincera per a la Reina de les festes, per als clavaris de la Divina Aurora 2004, i per a tots aquells que col·laboren amb les festes, ja que les festes són cultura.

Penya Valencianista

La Penya Valencianista de Benifaió fou fundada l'any 1992 per un grup de valencianistes que volien juntar-se, parlar del nostre València CF i fer viatges i desplaçaments per animar el nostre equip. Durant estos dotze anys hem vist i celebrat grans triomfs, com la Copa del Rei a Sevilla, les dos Lligues, la Copa de la UEFA i les dos finals de la CHAMPIONS LEAGUE, que encara que no les guanyàrem, han sigut un vot qualitatiu en el currículum del nostre club.

Per sort, els nostres penyistes han estat presents en totes estes celebracions i han plorat d'alegria i de tristor pel nostre equip. Un motiu de satisfacció de la Penya és tindre com a secretari a N'Enrique Gosp i

Martínez, ja que va compondre al jugador David ALBELDA el pasdoble que porta el seu nom i que fou estrenat mundialment en un acte celebrat a la nostra Penya, davant el jugador i el president del València CF, En Jaume Ortí.

També cal destacar que el passat 24 de juny vingué el president a la Penya, juntament amb les dos Copes que hem guanyat (LLIGA i U.E.F.A.), i tots els xiquets i els majors poguerem fotografiar-nos amb els trofeus i el "Presi".

Bo, en els dotze anys de la Penya estem vivint els anys més gloriosos dels vuitanta-cinc anys d'història del valencianisme... i... Els que falten per vindre...

AMUNT VALÈNCIAAAA!!!!

Peña "La Esclavina"

José Miguel Soria

Presidente de la Peña Taurina "LA ESCLAVINA"

La peña taurina "La Esclavina" fue fundada en septiembre de 1999, haciendo la presentación oficial el día 26 de marzo del 2000, siendo nuestro padrino el matador de toros valenciano Vicente Barrera. Formamos parte de la Fundación de la Federación Valenciana de Peñas Taurinas, a la cual pertenecemos, al igual que las peñas mas significativas de Valencia.

Tuvimos la idea porque pensamos que Benifaïó siempre ha tenido y tendrá unos grandes aficionados al mundo de los toros y creímos que lo mejor sería crear una peña donde poder hablar, comentar y cambiar opiniones de la fiesta de los toros.

Hasta la fecha hemos organizado tres fiestas camperas donde disfrutamos del ambiente taurino, una fue en Xàtiva, la segunda fue en Silla y la última en Calasparra (Murcia).

También hemos viajado a Barcelona dos veces a ver una corrida de toros e hicimos un viaje de fin de semana a Zaragoza y Madrid.

En el año 2002, buscando siempre ir a más como peña y darnos a conocer, creamos unos premios taurinos, premiando momentos destacados en la Plaza de Toros de Valencia, los premios en el año 2002 fueron para: José Calvo (Premio a la faena de Arte y Valor de matador de toros), César Fernández (Premio al banderillero más destacado en la temporada 2002) y Domingo Navarro (Premio al banderillero más atento durante la lidia en nuestra plaza de toros).

En el año 2003 crecieron los premios llevándose los mismos: Ángel de la Rosa (Premio a la faena de Arte y Valor de matador de toros), Raúl Martí (Premio a la faena de Arte y Valor de novillero), Joaquín Mompó (Profesional más destacado en la Plaza de

Toros de Valencia, en su labor de profesor en la escuela) y Juan Reus (Premio de Honor a título póstumo por su aportación en el mundo del toro con sus pinturas), sin olvidar que a las dos entregas vinieron el diputado de Asuntos Taurinos, don Miguel Tatay, y al año siguiente, doña Carlota Navarro, así como el fotógrafo taurino Cano, toreros, médicos de la Plaza de Toros y un sinfín de personalidades del mundo del toro, presentando los dos actos Carlos Bueno acompañado de Vicente Ruiz 'el Soro'.

En la actualidad la Peña la componemos veinte socios, siendo el presidente José Miguel Soria y el vicepresidente Pepe Calleja. Esperamos poder ir creciendo, visitando ganaderías, viajando a las ferias más importantes y, en definitiva, disfrutar del ambiente y afición que más nos gusta y nos une. En breve, nos podrán encontrar en El Musical, donde haremos la reuniones.

El pasado día 26 de junio se reestrenó el pasodoble titulado "LA ESCLAVINA", dedicado a la peña, del músico de Benifaïó Víctor Soria Urios.

Aprovechamos para desear a todo el pueblo de Benifaïó unas felices fiestas y que todos serán bien recibidos en nuestra Peña.

Sociedad Deportiva de Petanca

La Sociedad de Deportiva Petanca de Benifaió va escribiendo su historia a través de los años y estos últimos años han sido muy favorables para nuestra entidad deportiva. Podemos destacar varias competiciones, como la salida a un campeonato nacional en Ibiza de nuestros jugadores José Pérez y Tomas Doctor (año 2004). También destacamos la gran labor del club en la categoría de féminas, concursando en el Campeonato de España de Clubes en Huesca nuestras jugadoras Rosa Colomer, Mª Ángeles Campos y Mª Ángeles López (año 2004). Destaca extraordinariamente la clasificación para los Campeonatos de España de Clubes Juvenil de nuestros futuros galácticos Iván López, Raúl Carmona y Luis Berlanas en Barcelona (año 2004), que también salieron a un nacional de Benidorm representando a nuestra provincia de Valencia y realizando un excelente papel y unas partidas de aquellas que hacen afición. No podemos olvidar tampoco a nuestros socios del club y nuestra junta directiva: Vicente Ballester, Rafa Carmona, Francisco Iborra, José Luis Manuel, Manuel Ruiz, Rosa Colomer, Vicente Herráiz, Emiliano Etero que están haciendo un esfuerzo importante para poder representar y acudir a tantos eventos deportivos.

Y es que hoy en día el Club Sociedad Deportiva de Petanca de Benifaió está considerado como uno de los más importantes de la Comunidad Valenciana. Hemos conseguido transformar la petanca tradicional en una petanca moderna y competitiva, relacionándonos con clubes de otras comunidades como Baleares, Cataluña, Murcia, Cantabria etc. Como futuros retos deportivos nos gustaría que jugadores/as de petanca nuestros tuvieran la posibilidad de ser seleccionados por la Federación Española de Petanca. En cuanto a nuestra entidad, seguimos en alza con nuestra Escuela de Petanca, nuestra ilusión sería poder organizar algún Campeonato Nacional de España.

Esperando que pasen unas fiestas agradables y disfruten de todos los eventos deportivos, siendo el nuestro el tradicional Campeonato de Fiestas Patronales de Petanca, el Club Sociedad Deportiva de Petanca de Benifaió se despide.

Veterans C.F.

Carlos García Bartual

Un any més ens complau dirigir-nos a la ciutadania de Benifaió per informar de les activitats que desenvoluparem.

La nostra entitat es va fundar amb la intenció de tornar a gaudir de la pràctica del futbol amb tota la gent que havia participat en les distintes categories del Benifaió, fomentant així el retrobament amb velles amistats. El més positiu d'esta experiència és gaudir de l'harmonia que existeix al grup, tenint en compte que hi ha gent de diferents edats que mai havia compartit vestidor.

Actualment som trenta persones les que formem este equip però tenim les portes totalment obertes a tot aquell que es vulga inscriure, ja que no tots estem en disposició de poder jugar. L'únic requisit per a obtindre la fitxa és haver complit els trenta anys abans del 31 de desembre de 2004.

La temporada que estem preparant este estiu és ja la cinquena des de la nostra

fundació l'any 2000. Com tots els anys, participarem en la Lliga Provincial de Futbol de la nostra categoria, la qual comença a finals de setembre i finalitza el mes de maig. Així mateix, una vegada acabada esta competició disputarem també la Copa Provincial de Veterans.

Durant les festes jugarem el Primer Torneig dedicat a la memòria del nostre company Juan Carlos Llaveró.

La fotografia que adjuntem correspon a la formació que va intervenir en la celebració del partit homenatge a Juan Carlos Llaveró que es va celebrar el dia 28 de juny del 2003 contra l'equip de veterans del València C.F.

Finalment, aprofitem estes línies per a desitjar a tots els ciutadans de Benifaió que tinguen unes bones festes.

Club d'Escacs

Ja fa catorze anys que es formà el Club i a poc a poc escrivim la història de la nostra associació que esperem siga molt llarga.

A nivell d'equips hem quedat subcampions de Primera Categoria Provincial. L'equip estigué format per Francisco Salesa, Ximo, Miguel Fernández, Guillem, Mario, J.A. Vidal, Vicente Martínez, Vicente Alepuz, Francisco Grau, Oscar Pelló, Salvador Sanchis i Francisco Fernández.

També quedàrem subcampions en el Circuit per equips de partides ràpides de la Comunitat Valenciana.

A nivell individual cal destacar a: Francisco Salesa. En l'actualitat és el millor jugador del club. Ha jugat el Campionat d'Espanya universitari. Ha quedat tercer en el Campionat Autòmic de partides ràpides. Quedà cinqué en Guadalest, per davant de jugadors professionals. Guanyà el Campionat Social i quedà en els primers lloc del Campionat Absolut de València.

Mario Satorres. Als catorze anys està deixant de ser una promesa i està aconseguint magnífics resultats. Ha quedat cinqué en el Campionat sub-14 de València. Ha guanyat moltes partides en el torneig per equips i s'ha consolidat en la categoria preferent.

Guillem Rovira. És un altre dels jugadors amb major projecció. Quedà segon en el Torneig de Manises i cinqué en el Campionat de Preferent i aconseguí l'ascens a la categoria absoluta provincial. També quedà 2n el Campionat Social.

Ximo Martínez. Quedà campió del Trofeu Festes de Benifaió, tercer en el Campionat Social i milita en la categoria absoluta provincial.

Francisco Grau. Aquest veterà va aconseguir l'ascens a la categoria preferent i va tindre una bona actuació en el torneig per equips.

Salvador Sanchis. Jugador imprescindible en els tornejos per equips, on guanya la majoria de les partides.

Vicent Martínez, J. Antonio Vidal, J. Vicente Alepuz Guillén, Miguel Fernández i Oscar Pelló també han tingut bones actuacions en els tornejos on han participat.

L'Escola d'Escacs continua oberta els divendres de 17 a 21 hores. Els nostres professors Guillem, Salesa i Ximo han impartit classes a quaranta-cinc xiquets i xiquetes durant el curs escolar. Alguns d'aquests alumnes han debutat en els Campionats Provincials de les seues categories i han obtingut bons resultats: Josep Añó, Joan Guisado i Nacho Gándul.

Finestra Oberta

El Reglament de Planejament diu: "els Plans Urbans han de realitzar-se des de criteris de sostenibilitat, amb total respecte pel medi ambient... fent que les nostres ciutats siguin més habitables i millorant la qualitat de vida dels seus ciutadans".

L'Ajuntament de Benifaïó ha redactat el Concert Previ (C.P.) i el va presentar a Conselleria l'1 d'abril passat, amb la intenció d'elaborar un nou Pla General d'Ordenació Urbana. El C.P. és el document inicial on s'estableixen les bases del futur Pla d'Ordenació Urbana.

L'elaboració d'un Pla d'Ordenació Urbana ha de ser transparent i participativa, és a dir, no deu ser tasca exclusiva d'uns pocs ni la seua informació ser catalogada "Alt Secret d'Estat" ja que les seues decisions repercutiran en la vida de tots els ciutadans i ciutadanes.

En definitiva, el C.P. que planteja el nostre Ajuntament naix mort de debat i consens social. En fi, amb ànim crític-constructiu, analitzem algunes de les seues perles:

1. El C.P. "amplia" el futur sòl industrial situat darrere de Roquette-Laisa, la seua propietària. A més, aquesta nova i ampliada zona industrial l'estableix com a usos de magatzems (just el que necessita Roquette-Laisa) i industrials restringits "donada la proximitat al nucli urbà residencial". Curiós, l'Ajuntament, amb l'excusa de protegir els veïns, beneficia l'empresa que els contamina. Però el més sorprenent és que restringeix els usos d'aquesta zona que està a 400 metres del nostre nucli urbà i s'oblida de restringir els usos (abusos) de la zona industrial situada només a 40 metres de les nostres cases.

2. El C.P. planteja també que les zones industrials del Camí de la Marcel·lina deuen anar progressivament desapareixent (Cooperativa, Secna, etc...) i esdevenir noves àrees residencials o terciàries. Per què aquest criteri no s'ha aplicat també i, prio-

ritàriament, a la zona industrial més pròxima al poble?...

3. El C.P. estableix un vial de comunicació entre el poble i les zones industrials únicament per l'Avinguda d'Ausiàs March, i així desapareix el pas de la panificadora i contradiu allò que l'alcalde ha deixat entreveure recentment: que ell no és partidari de l'accés per Ausiàs March. Per què no ha mobilitzat tot el poble per demanar el SOTERRAMENT de les vies del tren? Per què es plantegen alternatives sense consultar "abans" amb els possibles afectats?

4. El C.P. estableix dues rondes externes: una que anirà per darrere del Trullàs provinent de la zona industrial i altra per l'institut com a desviament de la carretera d'Alfarp. Aquesta última, no obstant això, deuria resoldre els problemes d'inundabilitat que planteja la zona i no agreujar-los més. A més, com es coordinarà la seua continuació amb els pobles veïns?

5. Finalment, el C.P. preveu un creixement del poble per als pròxims anys de més de 20.000 habitants. Preguntem: paga la pena créixer tant quan hi ha tants problemes per resoldre? Com conjugar aquest creixement amb els criteris de sostenibilitat, quan veïem, per exemple, com altres municipis s'han quedat sense terme o s'han convertit en poblacions despersonalitzades i amb greus problemes de convivència?

Per concloure, som conscients que els problemes urbanístics i mediambientals d'un poble són de difícil solució en una legislatura, d'aquí la importància d'unes normes que, amb un previ diagnòstic i debat amb tots els agents socials, establisquen i prioritzen els objectius que es pretenen aconseguir a mitjà i llarg termini. És a dir, establisquen les bases fermes del Benifaïó que volem ara i per a futures generacions però amb sostenibilitat, respecte al medi ambient i millorant la qualitat de vida de tots els benifaïoners.

Associació de veïns 'La Sisena'

Ajudant a fer un poble millor

Des d'una associació de caràcter social i bàsicament reivindicatiu com és La Sisena no tenim cap dubte a l'hora d'afirmar que, tant nosaltres com altres entitats de Benifaïó, tenim un paper molt important al nostre poble ja que contribuïm en gran mesura amb la dinamització de la nostra societat i tot allò que l'envolta.

A La Sisena ja són molts anys els que estem treballant per aconseguir actuacions que milloren la qualitat de vida dels nostres ciutadans tant en aquelles coses de més envergadura com en altres menors que no deixen de ser tant importants per a nosaltres com les primeres.

Un col·lectiu com el nostre podem dir que fa el paper d'interlocutor social ja que, representant un grup de ciutadans important, apropem els problemes d'aquests als polítics, ajudant així als nostres governants a veure quines són les deficiències reals que patim al nostre poble i que, desgraciadament, encara en són moltes.

En aquests últims temps, La Sisena està centrant gran part dels seus esforços en la carretera que passa per Benifaïó (C/ Almussafes i Av. Reis Catòlics), ja que aquesta suporta una alta densitat de trànsit (incloïa el pas abundant de camions), convertint-se en un lloc perillós per als viatjants que s'apropen a la zona i en un lloc desagradable per als que hi viuen allí. Fins ara hem aconseguit que la cosa comence a considerar-se d'una manera seriosa, però sembla que Diputació de València encara no ho té massa clar. Per la nostra part seguirem lluitant perquè es faci una intervenció a la zona que millore el que hi ha ara mateix i no oblidarem el que serà la solució definitiva: el desviament de la carretera.

A més a més, una associació com la Sisena té la capacitat d'organitzar activitats de caràcter socio-cultural (xarrades informatives, visites a diferents llocs tant del nostre poble com dels voltants, publicació de la revista "Pas a Pas") col·laborant en la activitat social de Benifaïó.

Com bé sabreu una associació no seria res sense els seus socis, per tant volem aprofitar aquest espai per donar el nostre agraïment a aquells que confien en nosaltres i per fer una crida a tots els ciutadans perquè ens ajuden a fer créixer la nostra associació. Ens podeu fer arribar qualsevol suggeriment al c/ Juan José Llorca, s/n de Benifaïó o a l'adreça de correu electrònic: lasisena@msn.com.

Per finalitzar, volem desitjar-vos unes bones festes i que gaudiu al màxim d'aquestes vacances.

Associacions veïnes: Centro Cultural Andaluz d'Almussafes

¡Hola! Soy Marta Limón Sánchez y vivo en este pueblo maravilloso como es Benifaïó desde que era una niña.

Como reina del Centro Cultural Andaluz y componente de los grupos de baile quiero mandar un saludo a toda la gente que reside aquí y aprovechar la ocasión para anunciaros que este año por primera vez y gracias a las autoridades de este ayuntamiento, tendremos una actuación de nuestros grupos de baile y coro rociero, en las Fiestas Patronales.

Por parte de la asociación, podéis visitarnos en nuestro local en la carretera de Almussafes-Alzira Km. 15.5.

Marta Limón
Reina del Centro Cultural Andaluz de
Almussafes

Primer Congrés de la

Associació de

Universitats de

la Mediterrània

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

del 1997 al 2000

anuari

AGOST 2003

Presentació del Disc Compacte de **Pascual Martínez Forteza** on es recullen les gravacions dels diversos concerts d'estiu que va fer els anys anteriors amb músics de Benifaió.

16 DE SETEMBRE DE 2003:

Partit de bàsquet entre el Pamesa de València i l'Etosa d'Alacant. **II Trofeu Ciutat de Benifaió.**

Alfonso Morales.

Presentació a Carcaixent del llibre "*Historia del ferrocarril en las comarcas valencianas: La Ribera Alta*", publicat per la Conselleria d'Infraestructures i Transports amb articles d'autors benifaioners.

Comença a funcionar **DIVERMENUTS** al Centre Cultural Enric Valor: un nou servei de guarderia que l'Ajuntament posa a l'abast de pares i mares perquè puguin gaudir de la programació cultural.

SETEMBRE 2003

Finalització del Programa d'Actuacions per a la **Millora de l'Entorn Rural, PAMER 2003.**

Recuperació paisatgística de les parcel·les municipals forestals d'especial protecció de la partida "Els Escopalls" (Pla de les Clotxes).

Comença la temporada a **L'ESPLAI LOCAL JOVE** punt d'encontre per a xiquets i xiquetes d'entre 11 i 14 anys.

II Jornades Musicals de la Tardor:

amb actuacions de l'orquestra Amalgama, l'orquestra de cambra Pau Casals, la Sedajazz Big Band, el grup de percussió Xano-Xano i el grup de música antiga i barroca L'Alborgi.

OCTUBRE 2003

3 D'OCTUBRE DE 2003:

Inici curs del **Grup d'Activitats de Persones Majors** (majors de 60 anys), a la Llar dels Jubilats amb activitats formatives, recreatives i d'oci. Organitzat per Serveis Socials Municipals.

6 i 13 D'OCTUBRE DE 2003:

Taller **JOCS RECREATIU COGNITIUS**, dirigit a persones majors de 60 anys i organitzat per la Diputació de València i Serveis Socials municipals.

7 D'OCTUBRE DE 2003:

Inici curs del **TALLER DE MANUALITATS** per a dones, organitzat per Serveis Socials Municipals.

Actes de Commemoració del 9 d'Octubre: Exposició d'instruments musicals de la tradició valenciana, per l'Escola de Dolçainers de Meliana, actes institucionals i cinema en valencià.

DEL 14 D'OCTUBRE AL 2 DE DESEMBRE DE 2003:

Curs d'Apropament a la Cultura Gitana per a la formació del professorat d'educació primària, organitzat per Serveis Socials Municipals amb la col·laboració del CEFIRE d'Alzira.

DEL 20 AL 30 D'OCTUBRE DE 2003: XV Jornades de les Persones Majors, organitzades per la Unió Democràtica de Pensionistes i la Regidoria de Serveis Socials.

26 D'OCTUBRE DE 2003:

V Trobada de Pintors a Benifaió.

27 D'OCTUBRE DE 2003:

Xerrada informativa sobre educació motriu per a persones majors de 60 anys, organitzat per la Diputació de València i Serveis Socials municipals.

Xerrada informativa sobre **SEGURETAT ALIMENTÀRIA** dirigida a dones i organitzada per la Diputació de València i Serveis Socials municipals.

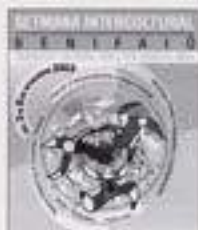
NOVEMBRE 2003

Signatura del conveni de col·laboració amb l'entitat SIGFITO AGROENVASES S.L., per a la implantació de la **RECOLLIDA D'ENVASOS BUITS FITOSANITARIS D'ÚS AGRÍCOLA** a l'Ecoparc.

Signatura del conveni de col·laboració amb **L'AGÈNCIA ENERGÈTICA DE LA RIBERA** per a la implantació de la **RECOLLIDA SELECTIVA DE L'OLI DE CUINA USAT**.

DEL 3 AL 8 DE NOVEMBRE DE 2003:

I Setmana Intercultural a Benifaió, organitzada per Serveis Socials Municipals i amb el patrocini de la Fundació Bancaixa.

17 DE NOVEMBRE DE 2003:

Xerrada informativa Alteracions del Cicle Salut-Malaltia dels Majors: Convivència Familiar dirigit a persones majors de 60 anys i organitzat per la Diputació de València i Serveis Socials municipals.

18 i 20 DE NOVEMBRE DE 2003:

Curs sobre Comunicació amb els Fills dirigit a dones i organitzat per la Diputació de València i Serveis Socials municipals.

Del 8 al 15 de novembre:

III Setmana Cultural de Santa Cecília 2003.

Presentació de la Mussa de la Música, **Mª Julia Rovira Vicente**, audicions i concert extraordinari de Santa Cecília de la banda de la Societat Artística Musical de Benifaió.

DESEMBRE 2003

17 DE DESEMBRE DE 2003:

La jove benifaionera **Noelia Regal** guanya el concurs de disseny de l'**Agenda Jove 2004** de la Mancomunitat de la Ribera Alta.

20 i 21 DE DESEMBRE DE 2003: Concerts de Nadal dels cors Madrigal i Madrigalet.

22 DE DESEMBRE DE 2003: Sopar de Nadal per al grup d'activitats de discapacitats i familiars, organitzat per la Regidoria de Serveis Socials i amb la participació i actuació del Cor Madrigalet de Benifaïó.

Del 22 de desembre al 5 de gener: XII Concurs de pessebres, tallers de Nadal, visita a Expojove i Cavalcada del Reis d'Orient.

GENER 2004

15 DE GENER DE 2004: Inici Taller de Formació Personal per a dones, organitzat per Serveis Socials Municipals.

DEL 23 AL 25 DE GENER DE 2004: Campanya d'Esquí 2004: Boi Taüll.

24 DE GENER DE 2004: Presentació de la Fallera Major de Benifaïó de 2004: Sra. Verònica Campos i Canet.

INAUGURACIÓ de la Plaça de la Ribera.

COMMEMORACIÓ DEL DIA DE L'ARBRE (31 de gener) per a escolars.

- Taller "**Estimem els arbres**", amb jocs, realització i exposició de murals i plantació simbòlica d'un Arbre al pati de l'escola.

- Xarrada amb projecció de diapositives "**Els nostres arbres autòctons**", a càrrec del metge i etnobotànic Joan Pellicer i Bataller.

- Xarrada "**Coneix i compren el teu gos**" a càrrec de l'educador caní Toni Marsal.

FEBRER 2004

JULIÁN LLADOSA DALMAU guanya el I Premi Internacional de Fotografia Digital 'Gabriel Cualladó' que concedeix l'IVAM.

Recuperació de l'entorn vegetal immediat de la Torre Mussa. Subvenció de la Conselleria de Treball/INEM.

2 DE FEBRER DE 2004:

Comença la Campanya de Teatre en anglès per a escolars amb les obres "Lost in London", "Hitchcock Hotel" i "I wish I could fly".

PRESENTACIÓ publicació municipal: "**Benifaïó: 2000 anys d'Història**", de Francesc Beiran i López, Cronista Oficial de Benifaïó.

14 FEBRER DE 2004:
HOMENATGE AL MÚSIC
BENIFAIONER FRANCISCO
MORENO GINÉS, per La
Societat Artística Musical de
Benifaïó i amb la col·laboració
de l'Ajuntament de Benifaïó.
CARNESTOLTES Juvenil a
Pego.

28 DE FEBRER DE 2004: Excursió al Rebollar a
Requena del grup d'integració de discapacitats psíquics.
Durant tot l'any es realitzen activitats d'oci i temps
lliure (excursions, tallers, esport...).

MARÇ 2004

DE L'1 AL 10 DE MARÇ DE 2004: Setmana de la Dona.

Exposició dels dissenys presentats al Concurs de
Cartells per a la Setmana de la Dona 2004; Exposició
de Fotografia 'Pioneres de la Pau'; Dones guardonades
amb el Premi Nobel de la Pau; Dia de la Truita: esmorzar
a la plaça; Taula Redona: "Dona i Immigració"; Taller
de Manualitats; Cine-fòrum:
"Te doy mis ojos"; Sopar de la
Dona; Concert per a Dones;
Tallers per als alumnes de
Batxillerat sobre el Dia Interna-
cional de la Dona; Teatre: Taller
de Defensa Personal a càrrec
de la Policia local; Volta a Peu
i Conta Contes per a adults.

DEL 12 AL 14 DE MARÇ DE 2004: Campanya
d'Esquí del 2004: Port Ainé.

FALLES

SETMANA SANTA: Exposició biennal de Setmana
Santa: "La religiositat a les cases", organitzada per
la Junta de Germandats i Confraries de Setmana Santa.

DEL 29 DE MARÇ AL 3 D'ABRIL DE 2004:

IV Setmana de la Salut,
organitzada per les Regido-
ries de Sanitat, Serveis
Socials i Medi Ambient.

Xarrada "Substàncies cancerígenes i anticancerígenes en la dieta humana", a càrrec del metge
Josep Ferris i Tortajada, president del Grup de Salut
Mediambiental de la Societat Valenciana de Pediatria.

• Xarrada "Beneficis en la salut de la convivència
amb els animals de companyia", a càrrec de la
psicòloga Mariví Vaquer Martí.

I Marxa Ambiental i Cultural per Benifaïó, amb
la visita al barranc del Tramusser, la Torre Mussa, el
parc Jaume I i la Torre de la Plaça, amb la participació
de Joan Pellicer i Bataller, metge i etnobotànic i de
Francesc Beltrán i López, cronista oficial de Benifaïó.

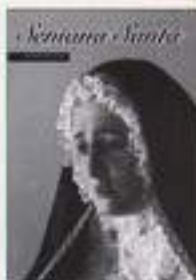
ABRIL 2004

**L'AJUNTAMENT INGRESSA AL FONS VALENCIÀ
PER LA SOLIDARITAT.**

21 D'ABRIL DE 2004: Excursió a la Vall d'Albaida.
Grup d'activitats de persones majors, organitzat per
Serveis Socials Municipals.

26 D'ABRIL DE 2004: Començament de l'Escola
de Mares i Pares gitanos, organitzada per Serveis
Socials Municipals.

4 d'abril de 2004: Concert de primavera dels cors
Madrigalet i Kodaly.

DEL 2 A L'11 D'ABRIL DE 2004: SETMANA SANTA A BENIFAÍO.

21 D'ABRIL DE 2004: Presentació del volum miscel·lani de les "Actes de la IX Assemblea d'Història de la Ribera", a càrrec d'Antoni Furió i Francesc Beltran.

MAIG 2004

DEL 5 AL 26 DE MAIG DE 2004: *Curs d'apropament a la cultura gitana* per a la formació del professorat d'educació secundària, organitzat per Serveis Socials Municipals.

Ascens del C.D. Benifaíó a la categoria Preferent de futbol, en proclamar-se campions de la lliga de 2003-2004.

25 DE MAIG DE 2004: **Excursió a Port Aventura** del Grup d'activitats de persones majors, organitzat per Serveis Socials Municipals.

Campanya 'Anem al teatre 2004': teatre per a escolars.

14 DE MAIG DE 2004: **Commemoració XXV Aniversari dels Ajuntaments Democràtics:** exposició de fotografia i Homenatge a les Corporacions democràtiques.

16 DE MAIG DE 2004: Trobada de Cors Infantils.

27 DE MAIG DE 2004:

Jornada de Portes Obertes a l'Ajuntament per als escolars de Benifaíó. Estudiants dels centres educatius locals visiten la casa consistorial en commemoració del XXV Aniversari dels Ajuntaments Democràtics.

JUNY 2004

Programa d'actuacions per a la millora de l'entorn rural, **PAMER 2004:** Recuperació paisatgística de les parcel·les forestals de la partida 'els Escopalls' (Pla de les Clotxes), i condicionament dels barrancs del Motarró i del Corral de Gadea.

Programa **ENCORP 2004:** Suport dels serveis municipals de neteja viària, manteniment de zones verdes.

3 DE JUNY DE 2004:

I Trobada de Gimnàstica de persones majors de la Ribera organitzada per Serveis Socials Municipals.

5 DE JUNY DE 2004: Exhibició d'aeròbic infantil, pels alumnes de l'Escola Municipal al Poliesportiu de Benifaíó.

12 DE JUNY DE 2004: Exhibició d'aeròbic adults i gimnàstica de manteniment, pels alumnes de l'Escola Municipal al Poliesportiu de Benifaíó.

19 DE JUNY DE 2004: Concert d'estiu del Cor Madrigal, al Centre Cultural Enric Valor.

13 DE JUNY DE 2004: Concert d'estiu del Cor Madrigalet, al saló d'actes del Consell Agrari Municipal.

19 i 20 DE JUNY DE 2004: Concentració de motos a les eres del Col·legi Trullàs, organitzada pel Motoclub Tramasser.

DEL 21 AL 22 DE JUNY DE 2004: Taller de joguets amb material reciclat, dirigit a monitors i monitores titulats.

24 DE JUNY DE 2004: Exhibició de balls de saló infantil, pels alumnes de l'Escola Municipal al Centre Cultural Enric Valor.

DEL 25 AL 26 DE JUNY DE 2004: Taller de jocs cooperatius, dirigit a monitors i monitores titulats.

Ajuntament de Benifaló